

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	<i>I Tiedonantoja</i>	
	Komissio	
2000/C 28/01	Euron kurssi	1
2000/C 28/02	Yhteisön suuntaviivat maatalousalan valtiontuesta	2
2000/C 28/03	Luettelo komission neuvostolle 13.12.–17.12.1999 toimittamista asiakirjoista	25
2000/C 28/04	Luettelo komission neuvostolle 20.12.–24.12.1999 toimittamista asiakirjoista	29
	<i>II Valmistavat säädökset</i>	
	
	<i>III Tiedotteita</i>	
	Komissio	
2000/C 28/05	Tarjouskilpailujen tulokset (yhteisön elintarvikeapu)	32
2000/C 28/06	Rahoitustuki Euroopan yhdentymistä edistäville organisaatioille	33
2000/C 28/07	Ehdotuspyyntö: hankkeet, joiden tarkoituksena on natsien keskitysleirien säilyttäminen historiallisina muistomerkkeinä	33

I

(Tiedonantoja)

KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾**31. tammikuuta 2000***(2000/C 28/01)*

1 euro	=	7,4424	Tanskan kruunua
	=	331,95	Kreikan drakmaa
	=	8,6	Ruotsin kruunua
	=	0,6047	Englannin puntaa
	=	0,9791	Yhdysvaltain dollaria
	=	1,4195	Kanadan dollaria
	=	104,62	Japanin jeniä
	=	1,6091	Sveitsin frangia
	=	8,0825	Norjan kruunua
	=	72,1561	Islannin kruunua ⁽²⁾
	=	1,543	Australian dollaria
	=	1,9848	Uuden Seelannin dollaria
	=	6,16197	Etelä-Afrikan randia ⁽²⁾

⁽¹⁾ *Lähde:* Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

⁽²⁾ *Lähde:* Komissio.

YHTEISÖN SUUNTAVIIVAT MAATALOUSALAN VALTIONTUESTA

(2000/C 28/02)

1. JOHDANTO

- 1.1 Vapaaseen ja vääristymättömään kilpailuun perustuvan järjestelmän ylläpitäminen kuuluu Euroopan yhteisön peruseriaatteisiin. Yhteisön valtiontukia koskevan politiikan tavoitteena on varmistaa vapaa kilpailu, voimavarojen tehokas jako ja yhteisön markkinoiden yhtenäisyys noudattaen samalla yhteisön kansainvälisiä sitoumuksia. Komissio on sen vuoksi aina suhtautunut tähän alueeseen erityisellä valppaudella.
- 1.2 Perustamissopimuksen 33 artiklassa määritellään yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteet. Suunniteltaessa yhteistä maatalouspolitiikkaa ja sen soveltamisessa käytettäviä erityisiä menetelmiä on otettava huomioon maatalouselinkeinon erityinen luonne, joka johtuu maatalouden erityisestä rakenteesta sekä rakenteisiin ja luonnonolosuhteisiin liittyvistä maatalousalueiden välisistä eroista, tarve toteuttaa aiheelliset mukautukset asteittain ja se, että maatalous on ala, joka liittyy läheisesti talouteen kokonaisuudessaan.
- 1.3 Näin ollen turvautuminen valtiontukeen voi olla perusteltua ainoastaan, jos samalla noudatetaan tämän politiikan tavoitteita. Lisäksi valtiontukien on oltava yhteisön kansainvälisten sitoumusten mukaisia. Maatalouden osalta nämä sitoumukset määritellään erityisesti maailman kauppajärjestön (WTO) maataloussopimuksessa. Mainitun sopimuksen mukaisesti tällaiset tuet on ilmoitettava ja luokiteltava niiden mahdollisuuksien mukaan vääristää kauppaa.
- 1.4 Maatalousalan valtiontukien valvontaa on tähän saakka hoidettu eri välineiden avulla, joita ovat neuvoston ja komission asetukset, direktiivit tai päätökset, erityiset valtiontukia koskevat suuntaviivat, joita sovelletaan tiettytyyppeihin tukiin, ja suuri komission käytäntöjen muodostama kokonaisuus, jota on toisinaan käytetty komission eri valmisteluasiakirjoissa mutta jota ei ole virallisesti julkaistu.
- 1.5 Agenda 2000 -asiakirjan hyväksymisen jälkeen neuvosto on määritellyt maaseudun kehittämistä koskevan uuden politiikan, jolla pyritään luomaan yhdenmukainen ja kestävä kehys Euroopan maaseutualueiden tulevaisuudelle ⁽¹⁾. Se täydentää markkinoilla asteittain toteutettavia uudistuksia tukemalla kilpailukykyisen ja monilla aloilla toimivan maatalouden kehittämistä kattavan ja yhdennetyn maaseudun kehittämisstrategian

mukaisesti. Maaseudun kehittämisestä tulee käytännössä yhteisen maatalouspolitiikan toinen pilari. Uudessa politiikassa tunnustetaan nimenomaisesti, että maanviljelyllä on lukuisia tehtäviä, mukaan lukien ympäristön, perinteisten maisemien ja laajemman maaseudun kulttuuriperinnön säilyttäminen. Samalla korostetaan vaihtoehtoisten tulonlähteiden luomista erottamattomana osana maaseudun kehittämispolitiikkaa. Tämän uudistusprosessin tulosta on, että neuvosto on korvannut yhdellä asetuksella maaseudun kehittämisestä useita voimassaolevia joko yhteisön tai yksittäisten jäsenvaltioiden käytössä olevia taloudellisen tuen myöntämistä maatalousalalla sääteleviä välineitä. Asetuksen 51 ja 52 artiklassa on valtiontukea koskevia erityisiä säännöksiä ja 37 artiklassa säädetään, että maaseudun kehittämistoimenpiteisiin myönnettävän tuen on oltava yhdenmukaista muiden yhteisön politiikkojen sekä näiden nojalla toteutettavien toimenpiteiden kanssa.

- 1.6 Koska tuen taloudelliset vaikutukset eivät ole riippuvaisia siitä, onko tuki osittain yhteisön rahoittamaa tai rahoittaako jäsenvaltio sen kokonaan, komissio katsoo, että on olennaisen tärkeää varmistaa johdonmukaisuus ja yhdenmukaisuus sen itsensä noudattaman valtiontukien valvontaa koskevan politiikan ja niiden tukien välillä, jotka myönnetään osana yhteisön omaa yhteistä maatalouden ja maaseudun kehittämistä koskevaa politiikkaa. Sen vuoksi komissio pitää välttämättömänä tarkistaa maatalousalan valtiontukea koskevaa yleistä politiikkaansa lainsäädännössä tapahtuneen uusimman kehityksen huomioon ottamiseksi. Tämän tarkistuksen tuloksena nykyisten sääntöjen pitäisi myös muuttua yksinkertaisemmiksi ja avoimmiksi, mikä helpottaa toimivaltaisten viranomaisten työtä komissiolle esitettävien valtiontukijärjestelmiä koskevien ilmoitusten valmistelussa sekä nopeuttaa ja tehostaa näiden järjestelmien hyväksyntää komissiossa.
- 1.7 Vakaan säädöskehityksen tarjoamiseksi maaseudun kehittämisohjelmien valmistelulle ja toteuttamiselle komissio aikoo soveltaa jäljempänä esitettyjä suuntaviivoja koko seuraavan ohjelmakauden, joka kattaa vuodet 2000–2006. Sen vuoksi komissio esittää näihin suuntaviivoihin muutoksia vain, jos ne ovat selvästi välttämättömiä taloudellisissa olosuhteissa tapahtuvan odottamattoman kehityksen tai ennakoimattomien muutosten ottamiseksi huomioon.
- 1.8 Kilpailun edellytyksiä maataloudessa käsittelevää työryhmää kuultiin näistä suuntaviivoista sen 7 ja 8 päivinä syyskuuta 1999 ja 26 ja 27 päivinä lokakuuta 1999 pidetyissä kokouksissa.

⁽¹⁾ Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annettu neuvoston asetukset (EY) N:o 1257/1999 (EVL L 160, 26.6.1999, s. 80), jäljempänä asetukset "maaseudun kehittämisestä".

2. SOVELTAMISALA

2.1 Näitä suuntaviivoja sovelletaan kaikkiin valtiontukiin, mukaan lukien veroluonteisin maksuin rahoitettavat tukitoimenpiteet, joita myönnetään perustamissopimuksen liitteessä I tarkoitettujen maataloustuotteiden tuotantoon, jalostukseen ja kaupan pitämiseen. Näitä suuntaviivoja ei kuitenkaan sovelleta seuraaviin tukiin:

— kalastus- ja vesiviljelyalan valtiontuet ⁽²⁾

— tuet metsäalalle, mukaan lukien maatalousmaan metsittämistuet, joihin sovelletaan eri suuntaviivoja.

2.2 Näissä suuntaviivoissa "maataloustuotteella" tarkoitetaan perustamissopimuksen liitteessä I mainittuja tuotteita, CN-koodeihin 4502, 4503 ja 4504 kuuluvia tuotteita (korkkituotteet) sekä maitoa ja maitotuotteita vastaavia tuotteita tai niiden korvikkeita ⁽³⁾, lukuun ottamatta yhteisestä kalastus- ja vesiviljelytuotealan markkinajärjestelystä 17 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3759/92 soveltamisalaan kuuluvia tuotteita ⁽⁴⁾.

2.3 Näissä suuntaviivoissa maataloustuotteen jalostamisella tarkoitetaan sen käsittelyä niin, että tuote säilyy käsittelyn jälkeen samantyyppisenä tuotteena, esimerkiksi puristettaessa hedelmistä mehua tai teurastettaessa eläimiä lihaksi. Liitteen I maataloustuotteiden jalostaminen muiksi kuin liitteen I tuotteiksi ei näin ollen kuulu näiden suuntaviivojen soveltamisalaan.

3. YLEISET PERIAATTEET

3.1 EY:n perustamissopimuksen 36 artiklassa määrätään, että perustamissopimuksen kilpailusääntöjä sovelletaan

⁽²⁾ Kalastus- ja vesiviljelyalan valtiontukia tarkastellaan päälinjojen kalastus- ja vesiviljelyalan valtion tukien tutkimiseksi (EYVL C 100, 27.3.1997, s. 12) ja yhteisön kalastus- ja vesiviljelyalaa sekä niiden tuotteiden jalostusta ja kaupan pitämistä koskevien rakenteellisten tukitoimenpiteiden perusteista ja edellytyksistä 3 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2468/98 (EYVL L 312, 20.11.1998, s. 19) puiteissa.

⁽³⁾ Näissä säännöksissä maitoa ja/tai maitotuotteita vastaavilla tuotteilla tarkoitetaan sellaisia tuotteita, joita voidaan harhaanjohtavasti luulla maidoksi ja/tai maitotuotteiksi ja jotka koostumukseltaan eroavat edellä mainituista tuotteista siten, että niiden rasva- ja/tai proteiini- ja/tai maitotuotteiden kaupan pitämiseksi käytettävien nimitysten suojelemisesta 2 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1898/87 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja "muut kuin maitotuotteet" (EYVL L 182, 3.7.1987, s. 36)].

⁽⁴⁾ EYVL L 388, 31.12.1992, s. 1.

maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan vain siltä osin kuin neuvosto määrittää. Sen vuoksi komission toimivalta säädellä ja valvoa maatalousalalle tarkoitettuja valtiontukia ei muista aloista poiketen johdu suoraan perustamissopimuksesta, vaan neuvoston perustamissopimuksen 37 artiklan mukaisesti hyväksymästä lainsäädännöstä, ja siihen sovelletaan kaikkia neuvoston mahdollisesti asettamia rajoituksia. Käytännössä kuitenkin kaikissa asetuksissa yhteisistä markkinajärjestelyistä edellytetään EY:n perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklan valtiontukea koskevien määräysten soveltamista kyseisiin tuotteisiin. Lisäksi asetuksen maaseudun kehittämisestä 51 artiklassa säädetään nimenomaisesti, että 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan jäsenvaltioiden maaseudun kehittämistoimenpiteitä vasten myöntämään tukeen. Näin ollen ottaen huomioon kyseisiin asetuksiin mahdollisesti sisältyvät erityisrajoitukset tai poikkeukset perustamissopimuksen määräyksiä sovelletaan sellaisenaan maatalousalalle tarkoitettuun valtiontukeen, lukuun ottamatta tukia, jotka on erityisesti tarkoitettu koskemaan rajoitettua määrää yhteisten markkinajärjestelyjen piiriin kuulumattomia tuotteita (ks. 3.8 kohta).

3.2 Vaikka 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan sellaisenaan yhteisten markkinajärjestelyjen piiriin kuuluviin aloihin, niiden soveltaminen riippuu kuitenkin kyseisissä asetuksissa vahvistetuista säännöksistä. Toisin sanoen jäsenvaltion turvautumista 87, 88 ja 89 artiklan määräyksiin ei voida asettaa etusijalle kyseisen markkinoiden alan markkinajärjestelystä annetun asetuksen säännöksiin nähden ⁽⁵⁾. Näin ollen komissio ei voi missään olosuhteissa hyväksyä tukea, joka olisi ristiriidassa yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevien sääntöjen kanssa tai joka häiritäisi yhteisen markkinajärjestelyn asianmukaista toimivuutta.

3.3 Näitä suuntaviivoja sovelletaan kaikkiin tukitoimenpiteisiin, jotka voivat olla minkä muotoisia tahansa ja jotka kuuluvat EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa annetun valtiontukia koskevan määritelmän piiriin. Tässä yhteydessä on korostettava, että yhteisen maatalouspolitiikan vuoksi komissio on noudattanut johdonmukaista käytäntöä, jonka mukaan kaikkien tiettyille tai tiettyjen tuotteiden tuottamiseen tarkoitettujen maatalouden alan tukien, olivatpa ne kuinka pieniä tahansa, on katsottava mahdollisesti uhkaavan vääristää kilpailua ja vaikuttavan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Sen vuoksi niin kutsuttua sääntöä vähämerkityksellisestä tuesta ⁽⁶⁾ ei sovelleta maatalouden alaan.

⁽⁵⁾ Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 26.6.1979 asiassa C 177/78, Pigs and Bacon Commission v. McCarren, Kok. 1979, s. 2161.

⁽⁶⁾ Komission tiedonanto vähämerkityksellisestä tuesta, EYVL C 68, 6.3.1996, s. 6.

- 3.4 Näitä suuntaviivoja sovelletaan, jollei perustamissopimuksissa tai yhteisön lainsäädännössä vahvistetuista nimenomaisista poikkeuksista muuta johdu.

Komissio arvioi tapauskohtaisesti kaikki tukitoimenpiteet, jotka eivät kuulu näiden suuntaviivojen soveltamisalaan, ottaen huomioon perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklassa määrätyt periaatteet sekä yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan ja maaseudun kehittämistä koskevan politiikan.

- 3.5 Jotta tukitoimenpidettä voitaisiin pitää yhteismarkkinoille soveltuvana, siihen on aina sisällyttävä jokin kannustava piirre tai siinä on edellytettävä tuensaaajalta jonkinlaista vastasuoritusta. Ellei yhteisön lainsäädännössä tai näissä suuntaviivoissa ole erityisesti mainittu poikkeuksesta, yksinomaan tuottajien taloudellisen aseman parantamiseen tarkoitettujen yksipuoliset valtiontuet, jotka eivät millään tavoin edistä alan kehitystä, ja erityisesti pelkästään hinnan, määrän, tuotantoyksikön tai tuotantovälineyksikön perusteella myönnettävät tuet katsotaan toimintatuiksi, jotka eivät sovellu yhteismarkkinoille. Lisäksi jo kyseisten tukien luonteeseen kuuluu, että ne todennäköisesti vaikuttavat myös yhteisten markkinajärjestelyjen mekanismeihin.

- 3.6 Samasta syystä tuensaaajan jo toteuttamia toimenpiteitä varten taannehtivasti myönnetyn tuen ei voida sisältävän tarpeellista kannustavaa piirrettä, vaan se on katsottava toimintatueksi, jonka ainoana tarkoituksena on keventää tuensaaajan taloudellista taakkaa. Korvaavia tukijärjestelmiä lukuun ottamatta kaikissa tukijärjestelmissä olisi sen vuoksi edellytettävä, että tukea ei saa myöntää aloitettuun työhön tai toteutettuihin toimenpiteisiin ennen kuin tukihakemus on toimitettu asianmukaisesti toimivaltaiselle viranomaiselle.

- 3.7 Koska maataloustuotannolle ominaiset hyvin erityiset olosuhteet on otettava huomioon arvioitaessa epäsuotuisille alueille myönnettäväksi tarkoitettua tukea, alueellisia valtion tukia koskevia komission suuntaviivoja⁽⁷⁾ ei sovelleta maatalousalalla. Maataloutta koskevat aluepoliittiset näkökohdat on sisällytetty näihin suuntaviivoihin. Maatalousyritysten erityisen rakenteen vuoksi ei myöskään pienten ja keskisuurten yritysten valtion tukia koskevia yhteisön suuntaviivoja⁽⁸⁾ sovelleta maatalousalalla.

- 3.8 Kuten 3.1 kohdassa todetaan, tietyntyyppisiin liitteessä I lueteltuihin maataloustuotteisiin ei vielä sovelleta yh-

teistä markkinajärjestelyä; tällaisia tuotteita ovat erityisesti muut perunat kuin tärkkelysperunat, hevosonliha, hunaja, kahvi, maataloudesta peräisin oleva alkoholi ja etikat, jotka on valmistettu alkoholista, sekä korkki. Jos yhteistä markkinajärjestelyä ei ole tiettyjen kilpailusääntöjen soveltamisesta maataloustuotteiden tuontantoon ja kauppaan, 4 päivänä huhtikuuta 1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 26⁽⁹⁾ 4 artiklan säännöksiä sovelletaan edelleen valtioneuvoston, joita nämä tuotteet erityisesti saavat. Mainitun asetuksen 4 artiklassa säädetään, että vain perustamissopimuksen 88 artiklan 1 ja 3 kohdan ensimmäisen virkkeen määräyksiä sovelletaan näihin tukiin. Sen vuoksi jäsenvaltioita kehoitetaan antamaan komissiolle tarpeelliset tiedot hyvissä ajoin, jotta se voi antaa huomautuksensa mahdollisista tuen myöntämisestä tai muuttamista koskevista suunnitelmista. Komissio ei puolestaan voi vastustaa kyseisten tukien myöntämistä, vaikka se voi antaa huomautuksia. Kyseisiä tukia arvioidessaan komissio ottaa huomioon yhteisön tasolla sovellettavan yhteisten markkinajärjestelyjen puutumisen. Näin ollen ja edellyttäen, että kansallisilla tukijärjestelmillä on vastaavat vaikutukset kuin yhteisön tasolla toteutettavilla toimenpiteillä, joilla tuetaan muiden alojen tuottajien tuloja, ja edellyttäen, että tukijärjestelmillä pyritään samanlaisiin päämääriin kuin yhteisillä markkinajärjestelyillä, komissio ei anna huomautuksia, vaikka kyseiset toimenpiteet sisältäisivät tavallisesti kiellettyä toimintatukea.

- 3.9 EY:n perustamissopimuksen 6 artiklassa määrätään, että ”ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset on sisällytettävä 3 artiklassa tarkoitettun yhteisön politiikan ja toiminnan määrittelyyn ja toteuttamiseen, erityisesti kestävän kehityksen edistämiseksi”. Perustamissopimuksen 3 artiklassa tarkoitettujen toimet kattavat sekä maatalous- että kilpailupolitiikan. Näin ollen tulevissa ilmoituksissa valtiontuesta on kiinnitettävä erityistä huomiota ympäristönäkökohtiin, vaikka tukijärjestelmät eivät varsinaisesti koskisi ympäristönäkökohtia. Esimerkiksi tuotannon parantamiseen tähtävien investointitukien, joihin liittyy niukkojen voimavarojen kasvava käyttö tai saasteiden lisääntyminen, kohdalla on tarpeen osoittaa, että kyseinen järjestelmä ei riko ympäristönsuojelua koskevaa yhteisön lainsäädäntöä tai aiheuta ympäristöongelmia. Kaikkien tulevien ilmoitusten valtiontuesta on sisällytettävä arviointi tuettavan toimen mahdollisista ympäristövaikutuksista. Monissa tapauksissa tämä on ainoastaan vakuutus siitä, että ympäristövaikutuksia ei odoteta syntyvän.

- 3.10 Jollei toisin ole ilmoitettu, kaikki näissä suuntaviivoissa esitetyt tukimäärät ilmaistaan prosenttiosuuksina kaikista tukikelpoisista kustannuksista (bruttotukiekvivalentteina).

⁽⁷⁾ EYVL C 74, 10.3.1998, s. 9.

⁽⁸⁾ EYVL C 213, 23.7.1996, s. 4.

⁽⁹⁾ EYVL 30, 20.4.1962, s. 993/62.

4. INVESTOINTITUET

4.1 MAATILOJEN INVESTOINTITUET

4.1.1 YLEISET PERIAATTEET

4.1.1.1 Maatalousalan yleisen kehityksen helpottamiseksi maatalousyrityksiin tehtäviä investointeja varten tarkoitettujen tukien tulisi parantaa maatalousalan tuloja sekä elinoloja, työympäristöä ja tuotantoodellytyksiä. Investoinnin päämääränä pitäisi olla vähintään yksi seuraavista tavoitteista: tuotantokustannusten alentaminen, tuotannon parantaminen ja uudelleen suuntaaminen, laadun parantaminen, luonnonympäristön, hygieniaolosuhteiden ja eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten tason turvaaminen ja parantaminen tai maatilain toimintojen monipuolistaminen. Investointitukien, joilla ei pyritä yhteenkään näistä tavoitteista, erityisesti pelkkiin korvaaviin investointeihin tarkoitettujen tukien, jotka eivät millään tavalla paranna maatalouden tuotantoodellytyksiä, ei voida katsoa helpottavan alan kehitystä eivätkä ne sen vuoksi kuulu perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrätyn poikkeuksen soveltamisalaan.

4.1.1.2 Julkinen tuki saa olla 4.1.2 kohdassa mainitut poikkeukset huomioon ottaen tukikelpoisen investoinnin määrästä enintään 40 prosenttia tai epäsuotuisilla alueilla enintään 50 prosenttia, kuten asetuksen maaseudun kehittämisestä 17 artiklassa säädetään⁽¹⁰⁾. Nuorten viljelijöiden viiden vuoden kuluessa toiminnan aloittamisesta tekemien investointien osalta tuen enimmäismäärä on kuitenkin nostettu 45 prosenttiin tai epäsuotuisilla alueilla 55 prosenttiin.

4.1.1.3 Investointitukea voidaan myöntää ainoastaan maataloilille, jotka pystyvät osoittamaan taloudellisen elinkelpoisuutensa tilan tulevaisuudennäkymistä tehtävällä arvioinnilla⁽¹¹⁾ ja joiden viljelijällä on riittävä ammattitaito ja pätevyys. Tilan on täytettävä ympäristöä, hygieniaolosuhteita ja eläinten hyvinvointia koskevat yhteisön vähimmäisvaatimukset. Jos investoinnit kuitenkin tehdään

hiljattain käyttöön otettujen ympäristöä, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia koskevien vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi, näiden uusien vaatimusten täyttämiseen voidaan myöntää tukea⁽¹²⁾.

4.1.1.4 Tukea ei myönnetä investointeihin, jotka johtaisivat sellaisen tuotannon lisäämiseen, jolle ei ole mahdollista löytää tavanomaisia markkinoita. Tavanomaisten markkinoiden olemassaolo arvioidaan ottaen riittävässä määrin huomioon kyseiset tuotteet, investointityypit ja nykyiset sekä ennakoituvat toimintamahdollisuudet. Mahdolliset tuotantorajoitukset tai yhteisissä markkinajärjestelyissä yhteisön tuelle asetetut rajoitukset on myös otettava huomioon. Jos yhteiseen markkinajärjestelyyn sisältyviä tuotantoa tai yhteisön tukea koskevia rajoituksia sovelletaan yksittäisiin viljelijöihin, maataloihin tai tuotantolaitoksiin, tukea ei saa myöntää investointeihin, jotka lisääisivät tuotantoa niin, että se ylittäisi kyseiset rajoitukset.

4.1.1.5 Tukikelpoiset kustannukset voivat sisältää

- kiinteän omaisuuden rakentamista, hankintaa tai parantamista,
- uusien koneiden ja laitteiden hankintaa⁽¹³⁾, mukaan lukien tietokoneohjelmistot,
- yleiskuluja kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkioita, toteutettavuustutkimuksia sekä patenttien ja käyttöilupien hankintakuluja, jotka käsittelevät enintään 12 prosenttia edellä mainituista kustannuksista.

⁽¹⁰⁾ Asetuksen maaseudun kehittämisestä 51 artiklan 2 kohta.

⁽¹¹⁾ Taloudellisissa vaikeuksissa oleville maataloilille voidaan myöntää tukea vain, jos tuki vastaa vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenteiden uudistamiseksi tarkoitettua valtion tukea koskevissa yhteisön suuntaviivoissa asetettuja edellytyksiä (EYVL C 283, 19.9.1997, s. 2).

⁽¹²⁾ Tässä tapauksessa huomioon otetaan mikä tahansa määräaika, josta säädetään Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamista koskevasta yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä heinäkuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1750/1999 (EYVL L 214, 13.8.1999, s. 31, jäljempänä "soveltamisasetus") 2 artiklan toisen kohdan mukaisesti.

⁽¹³⁾ Käytettyjen laitteiden hankintaa voidaan asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa pitää tukikelpoisena, jos seuraavat neljä edellytystä täyttyvät samanaikaisesti: laitteen myyjän antamassa ilmoituksessa vahvistetaan laitteen tarkka alkuperä ja se, ettei laite ole vielä saanut kansallista tai yhteisön tukea; laitteen hankinnasta koituu erityistä etua ohjelmalle tai hankkeelle taikka se on tarpeen poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi (uusja laitteita ei ole sillä hetkellä saatavilla, joten hankkeen moitteeton toteutuminen vaarantuu); kustannukset ovat pienemmät (ja näin ollen myös tuen määrä) verrattuna saman laitteen uutena hankkimisesta aiheutuviin kustannuksiin ja kustannus-hyötysuhde säilyy hyvänä; käytettyinä hankittujen laitteiden on oltava teknisiltä ja/tai teknologisiltä ominaisuuksiltaan hankkeen vaatimuksia vastaavia.

— maanhankintaa, mukaan lukien oikeudelliset kustannukset, verot ja maan rekisteröinnistä aiheutuvat kustannukset.

4.1.1.6 Tuotanto-oikeuksien hankintakustannuksiin myönnetään tukea ainoastaan, jos kyseisiä markkinoita koskevien yhteisten markkinajärjestelyiden erityissäännöksiä ja perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklassa määrittäjä periaatteita noudatetaan.

4.1.1.7 Eläinten hankinnan osalta tämän jakson mukaista tukea voidaan myöntää eläinten ensimmäistä hankintaa varten ja investointeihin, joiden tavoitteena on parantaa eläinten perimän laatua hankkimalla valiolaatuisia (uros- tai naaraspuolisia) siitoseläimiä, jotka on merkitty kantakirjaan, tai niitä vastaavia eläimiä ⁽¹⁴⁾.

4.1.1.8 Tukikelpoisten kustannusten enimmäismäärä ei saa ylittää jäsenvaltion asetuksen maaseudun kehittämisestä 7 artiklan mukaisesti asettamaa tukikelpoisten kokonaisinvestointien enimmäismäärää.

4.1.1.9 Komissio soveltaa tässä jaksossa esitetyjä sääntöjä vastaavasti myös investointeihin, jotka kohdistuvat maatalouden alkutuotantoon ja jotka eivät ole viljelijöiden tekemiä, esimerkiksi tuottajaryhmien hankkiessa laitteita yhteiskäyttöön.

4.1.2 ERITYISTAPAUKSET

4.1.2.1 Edellä 4.1.1.2 kohdassa mainittuja tuen enimmäismääriä ei sovelleta asetuksen maaseudun kehittämisestä 51 artiklan 2 kohdan mukaisesti investointitukiin, jotka kohdistuvat

— investointeihin, jotka toteutetaan etupäässä yleisen edun vuoksi maa- ja metsätaloustoimintojen muuamien perinteisten maisemien säilyttämiseksi tai maatilan rakennusten uudelleen sijoittamisen yhteydessä,

— ympäristön suojeluun ja parantamiseen,

— karjankasvatustilojen hygieniaoletuhteiden ja eläinten hyvinvoinnin parantamiseen.

Arvioidessaan ovatko tällaiset tuet perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklan mukaisia, komissio noudattaa seuraavia periaatteita.

4.1.2.2 Perinteisten maisemien säilyttäminen

Kulttuuriperinnön säilyttämisen edistämiseen tarkoitettut tuet mainitaan nimenomaisesti perustamissopimuksen

⁽¹⁴⁾ Uusien eläinten hankkimiseen eläintaudin puhkeamisen vuoksi tarkoitettu tuki kuuluu 11.4 jakson soveltamisalaan.

87 artiklan 3 kohdan d alakohdassa. Komissio suhtautuu sen vuoksi myönteisesti tällaiseen tukeen.

Komissio sallii jopa 100 prosenttia todellisista kustannuksista olevan tuen myöntämisen investoinneille tai perustamistöihin, joiden tavoitteena on tuotannolliseen toimintaan liittymättömän kulttuuriperinnön säilyttäminen maataloilla, esimerkiksi arkeologiset tai historialliset kohteet. Näihin kustannuksiin voi kuulua kohtuullinen korvaus viljelijän itsensä tai tämän työntekijöiden tekemästä työstä.

Komissio sallii enintään 60 prosenttia tai epäsuotuisilla alueilla enintään 75 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista olevan tuen myöntämisen investoinneille tai infrastruktuuri-investoinneille, joiden tavoitteena on tuotanto-omaisuuteen liittyvän kulttuuriperinnön säilyttäminen maataloilla, esimerkiksi maatilan rakennusten säilyttäminen, ja edellyttäen, että investointi ei lisää maatilan tuotantokapasiteettia.

Tapauksissa, joissa tuotantokapasiteetti lisääntyy, ja muissa tapauksissa asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä komissio soveltaa 4.1.1.2 kohdassa vahvistettuja tavanomaisia tukimääriä, jotka lasketaan tarvittavan työn suorittamisesta nykyisin käytössä olevia tavanomaisia materiaaleja käyttäen aiheutuvien tukikelpoisten lisätuen myöntämisen ylimääräisiin kustannuksiin, jotka aiheutuvat rakennukseen kuuluvan kulttuuriperinnön säilyttämistä varten tarvittavien perinteisten materiaalien käytöstä.

4.1.2.3 Maatilan rakennusten siirtäminen yleisen edun vuoksi

Maatilan rakennusten siirtäminen yleisen edun vuoksi voi tulla tarpeelliseksi monista eri syistä.

Jos siirtämistarve johtuu pakkolunastuksesta, joka kyseisen jäsenvaltio lainsäädännön mukaan oikeuttaa korvaukseen, tällaisen korvauksen maksamista ei yleensä katsota perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi valtiontueksi.

Jos siirtäminen merkitsee vain olemassa olevien rakennusten purkamista, siirtoa toiseen paikkaan ja uudelleen pystyttämistä, viljelijän toimenpiteestä saama välitön hyöty on hyvin vähäinen. Komissio sen vuoksi katsoo, että todellisiin kustannuksiin voidaan hyväksyä jopa 100-prosenttinen tuki ilman, että tämä uhkaa väärin kilpailun edellytyksiä.

Muissa tapauksissa siirrosta voi kuitenkin koitua viljelijälle hyötyä uudenaikaisempien tuotantotilojen muodossa. Tällöin tuen määrää olisi mukautettava niin, että viljelijän osuus vastaa vähintään 60 prosenttia (epäsuotuisilla alueilla 50 prosenttia) kyseisten tuotantotilojen siirrosta aiheutuvasta arvonnoususta. Kun kyseessä ovat nuoret viljelijät, osuus on 55 prosenttia tai epäsuotuisilla alueilla 45 prosenttia.

Jos siirtäminen lisää tuotantokapasiteettia, tuensaajan rahoitusosuuden on oltava vähintään 60 prosenttia tai epäsuotuisilla alueilla vähintään 50 prosenttia kustannuksista. Kun kyseessä ovat nuoret viljelijät, osuus on 55 prosenttia tai epäsuotuisilla alueilla 45 prosenttia.

4.1.2.4 Ympäristönsuojeluun ja parantamiseen, kotieläintuotantotilojen hygieniasuhteiden parantamiseen ja eläinten hyvinvointiin liittyvät investoinnit

Jos investoinneista aiheutuu lisäkustannuksia, jotka liittyvät ympäristönsuojeluun ja sen parantamiseen, kotieläintuotantotilojen hygieniasuhteiden parantamiseen tai tilalla kasvatettavien eläinten hyvinvointiin, voidaan 4.1.1.2 kohdassa vahvistettuja tuen 40 ja 50 prosentin enimmäismääriä korottaa vastaavasti 20 tai 25 prosenttiyksikköä.

Tämä korotus voidaan myöntää ainoastaan investointeihin, joilla ylitetään yhteisön voimassa olevat vähimmäisvaatimukset. Korotus voidaan myöntää myös investoinneille, jotka tehdään hiljattain käyttöön otettujen vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi, soveltamisasetuksen 2 artiklassa vahvistettujen edellytysten mukaisesti. Korotuksen on rajoitettava tiukasti niihin tukikelpoisiin lisäkustannuksiin, jotka ovat tarpeen mainitun tavoitteen saavuttamiseksi, eikä sitä sovelleta tuotantokapasiteettia lisääviin investointeihin.

4.2 INVESTOINTITUET, JOTKA LIITTYVÄT MAATALOUSTUOTTEIDEN JALOSTUKSEEN JA KAUPAN PITÄMISEEN

4.2.1 Maataloustuotteiden jalostukseen ja kaupan pitämiseen liittyvien investointitukien osalta komissio on menettänyt koko ajan johdonmukaisesti pyrkien varmistamaan yhdenmukaisen lähestymistavan yhteisen maatalouspolitiikan ja kilpailupolitiikan soveltamisessa noudattamalla rinnakkaisia menettelyjä määriteltäessä maksettavien investointitukien suuruutta samoin tukikelpoisiksi hyväksyttäviä investointeja. Ottaakseen samalla huomioon aluepoliittiset näkökohdat komissio on suunnitellut jonkin verran joustavuutta sellaisten tukien määrissä, joita voidaan maksaa aluetukijärjestelmien osana toteutettavien investointien edistämiseksi ⁽¹⁵⁾.

⁽¹⁵⁾ Maataloustuotteiden jalostamiseen ja kaupan investointeihin liittyviä valtiontukia koskevat suuntaviivat (EYVL C 29, 2.2.1996, s. 4), jotka korvataan näillä suuntaviivoilla.

4.2.2 Menettelyjen rinnakkaisuuden säilyttämiseksi tämän tyyppisiä valtiontukia koskevia suuntaviivoja on tarpeen muuttaa ottaen huomioon yhteisön asetuksissa Agenda 2000 -ohjelmaan sisältyvien ehdotusten hyväksymisen vuoksi tapahtuneet muutokset.

4.2.3 Yleisenä sääntönä on, että maataloustuotteiden jalostukseen ja kaupan pitämiseen liittyvien investointien edistämiseen tarkoitettuja tukia voidaan myöntää vain yrityksille, joiden voidaan yrityksen tulevaisuudennäkymistä tehtävän arvioinnin perusteella osoittaa olevan taloudellisesti elinkelpoisia ⁽¹⁶⁾ ja jotka täyttävät ympäristöä, hygieniää ja eläinten hyvinvointia koskevat vähimmäisvaatimukset. Jos investoinnit kuitenkin tehdään hiljattain käyttöön otettujen ympäristöä, hygieniää ja eläinten hyvinvointia koskevien vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi, näiden uusien vaatimusten täyttämiseen voidaan myöntää tukea. Tuki saa olla enintään 50 prosenttia tukikelpoisista investoinneista tavoite 1 -alueilla ja 40 prosenttia muilla alueilla. Tässä yhteydessä tukikelpoiset kustannukset voivat sisältää muun muassa

— kiinteän omaisuuden rakentamista, hankintaa tai parantamista,

— uusien koneiden ja laitteiden hankintaa, tietokoneohjelmistot mukaan lukien,

— yleiskuluja kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkioita, toteutettavuustutkimuksia sekä patenttien ja lisenssien hankintakuluja, jotka käsittelevät enintään 12 prosenttia edellä mainituista kustannuksista.

4.2.4 Maataloustuotteiden jalostukseen ja kaupan pitämiseen liittyviin investointeihin tarkoitettujen valtiontukien osalta, jotka on myönnetty osana komission alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen ⁽¹⁷⁾ mukaisesti aiemmin hyväksymää aluetukijärjestelmää, tukea voidaan kuitenkin myöntää kyseisessä järjestelmässä hyväksytyä valtiontuki-intensiteettiä vastaavaan määrään saakka. Tällaisissa tapauksissa tukikelpoiset kustannukset ovat samoja kuin alueellisia valtiontukia koskevissa suuntaviivoissa määritellään, ja tukea voidaan osoittaa mainittujen suuntaviivojen mukaisesti myös aineettomiin investointeihin ja työpaikkojen luomiseen, jos tuki liittyy alkuinvestointien toteuttamiseen.

⁽¹⁶⁾ Taloudellisissa vaikeuksissa oleville yrityksille voidaan myöntää tukea ainoastaan, jos tuki vastaa vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenteiden uudistamiseksi tarkoitettua valtiontukia koskevissa yhteisön suuntaviivoissa asetettuja edellytyksiä (EYVL C 283, 19.9.1997, s. 2).

⁽¹⁷⁾ Ks. alaviite 7.

4.2.5 Tukea ei saa myöntää 4.2.3 tai 4.2.4 kohdan mukaisesti, ellei voida osoittaa riittävällä tavalla, että kyseisille tuotteille on olemassa tavanomaiset markkinointikannavat. Tämä arvioidaan ottaen riittävässä määrin huomioon kyseiset tuotteet, investointityypit ja nykyiset sekä ennakoitavat toimintamahdollisuudet. Sen vuoksi on otettava huomioon mahdolliset tuotantorajoitukset tai yhteisissä markkinajärjestelyissä yhteisön tuelle asetetut rajoitukset. Mitään tukea ei saa myöntää, jos se on ristiriidassa yhteisissä markkinajärjestelyissä⁽¹⁸⁾ säädettyjen kieltojen tai rajoitusten kanssa.

Tukea ei saa myöntää, jos se koskee maitoa tai maitotuotteita vastaavien tuotteiden tai niiden korvikkeiden valmistusta tai kaupan pitämistä.

4.2.6 Investointeihin, joiden tukikelpoiset kustannukset ylittävät 25 miljoonaa euroa, tarkoitettujen tuet ja tuet, joiden tosiasiallinen määrä ylittää 12 miljoonaa euroa, on aina ilmoitettava komissiolle erikseen perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

4.3 INVESTOINTITUET MAATILOJEN TOIMINNAN MONIPUOLISTAMISEEN

4.3.1 Maatilojen toimintojen monipuolistamisen edistäminen on tärkeä osa yhteisön maaseudun kehittämissuunnitelmaa. Sen vuoksi komissio suhtautuu myönteisesti tukikiin, joiden se katsoo todennäköisesti hyödyttävän maaseudun talouden kehitystä kokonaisuudessaan.

4.3.2 Tukiin, jotka on tarkoitettu edistämään toiminnan monipuolistamista liitteen I maataloustuotteiden tuotantoon, jalostukseen tai kaupan pitämiseen liittymättömiin toimintoihin, kuten maatilamatkailuun, käsiteollisuuden edistämiseen tai vesiviljelyyn, ei sovelleta näitä suuntaviivoja, vaikka ne kuuluvatkin asetuksen maaseudun kehittämisestä soveltamisalaan. Sen vuoksi näitä tukia arvioidaan komission tavallisesti muiden kuin maatalousalan tukien arvioinnissa noudattamien periaatteiden mukaisesti, erityisesti säännön vähämerkityksellisestä tuesta, pienten ja keskiuurten yritysten valtion tukia koskevien yhteisön suuntaviivojen, alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen ja tarvittaessa päälinjien kalastus- ja vesiviljelyalan valtiontukien tutkimiseksi, mukaisesti.

4.3.3 Toiminnan monipuolistamiseen muihin, liitteen I maataloustuotteiden tuotantoon, jalostukseen tai kaupan

pitämiseen liittyviin toimintoihin tarkoitettujen tukien osalta on aiemmin esitetty joitakin kysymyksiä, jotka koskevat näiden tukien oikeaa arviointiperustaa. Esimerkiksi ei ole ollut selvää, olisiko maatilalla tapahtuvaan jalostus- ja kaupanpitämistoimintaan tarkoitettuja tukia arvioitava maatilojen investointitukina vai maataloustuotteiden jalostukseen ja kaupan pitämiseen liittyviin investointeihin tarkoitettuina tukina. Tulevaisuudessa komissio noudatta kyseisten tukien arvioinnissa seuraavaa lähestymistapaa.

Pienimuotoisiin investointeihin tarkoitettujen tukien yhteydessä eli silloin kun tukikelpoisten kustannusten kokonaismäärä ei ylitä jäsenvaltion asetuksen maatalouden kehittämisestä 7 artiklan mukaisesti asettamaa tukikelpoisen kokonaisinvestoinnin enimmäismäärää, komissio pitää kyseisiä toimenpiteitä maatilojen investointitukina ja arvioi niitä sen vuoksi 4.1 kohdan mukaisesti. Suurempiin investointeihin tarkoitettuja tukia arvioidaan jalostus- ja kaupanpitämistoimintaan tarkoitettuina tukina 4.2 kohdan mukaisesti.

5. YMPÄRISTÖTUKI

5.1 YLEISET PERIAATTEET

5.1.1 EY:n perustamissopimuksen 174 artiklan mukaisesti yhteisön ympäristöpolitiikalla pyritään suojelun korkeaan tasoon yhteisön eri alueiden tilanteiden erilaisuus huomioon ottaen. Ympäristöpolitiikka perustuu ennalta varautumisen periaatteelle ja periaatteille, joiden mukaan ennalta ehkäiseviin toimiin olisi ryhdyttävä, ympäristövahingot olisi torjuttava ensisijaisesti niiden lähteellä ja saastuttajan olisi maksettava.

5.1.2 Maaseudun kehittämistä koskevassa asetuksessa tunnustetaan maatalouden ja ympäristön välillä vallitsevat hyvin läheiset yhteydet, ja se sisältää erityisiä säännöksiä, joiden mukaan yhteisön rahoittaman tuen saajien olisi noudatettava ympäristönsuojelun vähimmäisvaatimuksia. Komissio soveltaa vastaavasti näitä säännöksiä valtiontukijärjestelmiä arvioidessaan.

5.1.3 Kaikkien maatalousalalla myönnettävien ympäristötukien olisi oltava yhteisön ympäristöpolitiikan yleisten tavoitteiden mukaisia. Varsinkaan tukia, joissa ei ole otettu riittävällä tavalla huomioon ympäristöongelmien torjumista niiden lähteellä koskevaa periaatetta tai saastuttaja maksaa – periaatteen asianmukaista noudattamista, ei voida pitää yhteisen edun mukaisina eikä niille sen vuoksi voida antaa komission hyväksyntää.

⁽¹⁸⁾ Komissio katsoo, että ottaen huomioon asianmukaiseen lainsäädäntöön nimenomaisesti sisältyvät poikkeukset erityisesti sokerialan jalostus- ja kaupanpitämistoimien investointeihin myönnettävät tuet kielletään kyseistä alaa koskevassa yhteisessä markkinajärjestelyssä.

5.2 TUKI YMPÄRISTÖINVESTOINTEIHIN

Koska ympäristöinvestoinnit on otettu täysin huomioon edellä esitetyissä investointitukia koskevissa suuntaviivoissa, tätä tukityyppiä koskevia erityispoikkeuksia ei ole enää syytä säilyttää. Näitä tukia arvioidaan 4 jaksossa vahvistettujen yleisten sääntöjen mukaisesti.

5.3 TUKI MAATALOUDEN YMPÄRISTÖSITOUUMUKSIIN

5.3.1 Asetuksen maaseudun kehittämisestä VI luvun II osastossa määritellään puitteet yhteisön tuelle ympäristön suojeluun ja maaseudun säilyttämiseen tähtääville maatalouden tuotantomenetelmille. Yhteisön tukea myönnetään viljelijöiden vapaaehtoisesti vähintään viideksi vuodeksi tekemiä sitoumuksia varten, ja sen enimmäismäärä hehtaarilta on 600 euroa yksivuotisille viljelmille 900 euroa erikoistuneille monivuotisille viljelmille ja 450 euroa maan muuhun käyttöön. Yhteisön tuen maksamista koskevista edellytyksistä säädetään mainitun asetuksen 22, 23 ja 24 artiklassa ja soveltamisasetuksen⁽¹⁹⁾ 12–20 artiklassa. Valtiontukien myöntäminen muita kuin säädetyt edellytykset täyttäviä maatalouden ympäristösitoumuksia tehneille viljelijöille on asetuksen maaseudun kehittämisestä 51 artiklan 4 kohdan mukaisesti kiellettyä.

5.3.2 Asetuksen maaseudun kehittämisestä 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetut enimmäismäärät ylittävää lisätukea voidaan kuitenkin myöntää 51 artiklan 4 kohdan mukaisesti, jos se on kyseisen artiklan 1 kohdan mukaan perusteltua, Lisäksi asianmukaisesti perustelluissa erityistapauksissa voidaan sallia poikkeuksia näiden sitoumusten vähimmäiskestoajasta.

5.3.3 Asetuksen maaseudun kehittämisestä 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti tuki maatalouden ympäristösitoumuksia varten myönnetään vuosittain, ja sen määrittämisperusteita ovat tulonmenetykset, sitoumuksesta aiheutuvat lisäkustannukset ja tarve kannustimen tarjoamiseen. Jos jäsenvaltio näin ollen haluaa myöntää 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetut enimmäismäärät ylittävää lisätukea, sen on toimitettava todisteet siitä, että toimenpide täyttää kaikki maaseudun kehittämistä koskevassa asetuksessa ja soveltamisasetuksessa säädetyt edellytykset, sekä perustelut lisätuen maksamiselle, mukaan lukien yksityiskohtainen erittely asiaan liittyvistä kustannustekijöistä tulonmenetyksen, sitoumuksesta ai-

heutuvien lisäkustannusten ja kannustimen tarjoamisen tarpeen perusteella.

Vuotuisen tuen tasoa laskettaessa voidaan ottaa huomioon myös sitoumusten täyttämisen edellyttämistä tuottamattomista perustamistöistä aiheutuvat kustannukset. Tässä yhteydessä infrastruktuuri-investointeja pidetään tuottamattomina, jos ne eivät tavallisesti lisää huomattavasti tilan arvoa tai tuottavuutta.

5.3.4 Arvioidessaan lisätukien soveltuvuutta komissio soveltaa asetuksessa maaseudun kehittämisestä ja soveltamisasetuksessa vahvistettuja periaatteita. Tämä merkitsee erityisesti sitä, että tulonmenetyksiä ja tehdystä sitoumuksesta johtuvia lisäkustannuksia määritettäessä vertailutasona käytetään tavanomaista viljelykäytäntöä alueella, jolla menettelyä sovelletaan. Maan luovuttamisesta tai joistakin viljelykäytännöistä luopumisesta aiheutuvat taloudelliset seuraukset voidaan ottaa huomioon, jos se voidaan perustella maataloudellisilla tai ympäristöllisillä olosuhteilla.

5.3.5 Jäsenvaltio arvioi objektiivisin perustein tarpeen maksaa kannustuslisää. Kannustuslisä saa olla enintään 20 prosenttia tulonmenetyksestä ja tehdystä sitoumuksesta aiheutuvista lisäkustannuksista, jollei suurempaa osuutta voida osoittaa toimenpiteen tehokkaan toteutuksen kannalta välttämättömäksi.

5.3.6 Jos jäsenvaltio esittää valtiontuen myöntämistä poikkeuksellisesti maaseudun kehittämistä koskevassa asetuksessa säädettyä kestoja lyhytaikaisempia sitoumuksia varten, sen on toimitettava yksityiskohtaiset perustelut, mukaan lukien osoitus siitä, että toimenpiteestä ympäristölle koituvat kokonaisvaikutukset voidaan saavuttaa esitetyssä lyhemässä ajassa. Esitetyn tuen määrän on vastattava tehtyjen sitoumusten lyhyempää kestoajaa.

5.4 TUKI VILJELIJÖILLE ALUEILLA, JOTKA OVAT YHTEISÖN LAINSÄÄDÄNNÖN MUKAAN YMPÄRISTÖRAJOITUSTEN KOHTEENA

5.4.1 Asetuksen maaseudun kehittämisestä 16 artiklassa vahvistetaan uudenlainen viljelijöille myönnettävä yhteisön tuki, jolla korvataan kustannukset ja tulonmenetykset, jotka aiheutuvat yhteisön ympäristölainsäädännöstä johtuvien maatalouden rajoitusten täytäntöönpanosta ympäristörajoitteisilla alueilla silloin, kun korvaukset ovat tarpeen kyseisestä lainsäädännöstä johtuvien erityisongelmien ratkaisemiseksi. Määrät on vahvistettava siten, että liialliset korvaukset vältetään. Tämä on tar-

⁽¹⁹⁾ Ks. alaviite 12.

peen erityisesti epäsuotuisilla alueilla suoritettavien maksujen osalta. Yhteisön tuen enimmäismääräksi vahvistetaan 200 euroa hehtaarilta. Asetuksen maaseudun kehittämisestä 21 artiklan mukaan näiden alueiden kokonaispinta-ala yhdessä muiden sellaisten alueiden kanssa, joita voidaan asetuksen 20 artiklan nojalla pitää epäsuotuisiin alueisiin verrattavina, saa olla enintään 10 prosenttia jäsenvaltion pinta-alasta.

5.4.2 Komissio tutkii tällaisille alueille tarkoitettun valtiontuen myöntämistä koskevat ehdotukset tapauskohtaisesti ottaen huomioon edellä esitetyt periaatteet ja periaatteet, jotka on vahvistettu noudatettaviksi myönnettäessä maaseudun kehittämistä koskeviin ohjelmiin liittyvää yhteisön tukea. Tukea arvioidessaan komissio ottaa huomioon viljelijöitä koskevat rajoitukset. Tukea myönnetään yleensä ainoastaan hyvää viljelykäytäntöä laajemmalle ulottuville velvoitteille. Jos tukea myönnetään saastuttaja maksaa -periaatteen vastaisesti, sen tulisi olla poikkeuksellista, väliaikaista ja asteittain alenevaa.

5.5 TOIMINTATUKI

5.5.1 Pitkään noudattamansa politiikan mukaisesti komissio ei tavallisesti hyväksy toimintatukia, jotka vapauttavat yritykset, maataloustuottajat mukaan lukien, kustannuksista, jotka johtuvat niiden itsensä aiheuttamasta saastumisesta tai haitasta. Komissio poikkeaa tästä periaatteesta vain hyvin perustelluissa tapauksissa.

5.5.2 Väliaikaiset tuet uusista voimassa olevia yhteisön sääntöjä ankarammista pakollisista kansallisista ympäristövaatimuksista johtuvien kustannusten korvaamiseksi voivat olla perusteltuja, jos ne ovat tarpeen kilpailukyyn menetyksen korvaamiseksi kansainvälisellä tasolla. Tuen pitäisi olla sekä väliaikaista että asteittain alenevaa, ja sitä saisi periaatteessa maksaa enintään viiden vuoden ajan. Alkuvaiheessa tuki ei saisi ylittää määrää, joka on tarpeen kyseisten kansallisten säännösten noudattamisesta aiheutuvien lisäkustannusten korvaamiseksi tuottajalle, kun vertailukohtana käytetään vastaavien yhteisön säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia. Lisäksi komissio ottaa huomioon, mitä tuensaajien on tehtävä aiheuttamansa saastumisen vähentämiseksi.

5.5.3 Komissio voi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, esiemerikiksi tuet biopolttoaineen kehittämiseen, hyväksyä toimintatukia myös, kun niiden voidaan selkeästi osoittaa olevan tarpeellisia ympäristöystävällisten tuo-

tantopanosten käytöstä aiheutuvien lisäkustannusten korvaamiseksi, kun vertailukohtana käytetään perinteisiä tuotantomenetelmiä. Tuki saisi olla ainoastaan lisäkustannuksista aiheutuvia vaikutuksia tasaavaa, ja sitä tulisi arvioida säännöllisesti vähintään viiden vuoden välein eri tuotantopanoksiin liittyvissä kustannuksissa tapahtuvien muutosten ja ympäristöystävällisten tuotantopanosten käytöstä mahdollisesti koituvien kaupallisten etujen huomioon ottamiseksi.

5.5.4 Ympäristökustannusten sisäistämiseksi jäsenvaltiot turvautuvat yhä useammin ympäristöveroihin tai -maksuihin, kuten energiaveroihin tai -maksuihin, joita kannetaan ympäristön kannalta merkityksellisistä maatalouden tuotantopanoksista, kuten tuholaisten tai rikkakasvien torjunta-aineista. Toisinaan taas pyritään varmistamaan, ettei maatalousalan kokonaisveroaste nouse, ja nämä verot tasataan kokonaan tai osittain alentamalla muita veroja, kuten työvoimaan kohdistuvia veroja, omaisuusveroa tai tuloveroa. Jos näitä veronalennuksia sovelletaan tasapuolisesti koko maatalousalalla, komissio suhtautuu kyseisiin toimenpiteisiin yleensä myönteisesti, vaikka ne ovat perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valtiontukia. Joissakin tapauksissa näistä veroista voidaan kuitenkin myöntää erityisiä täydellisiä tai osittaisia poikkeuksia maataloustuotannon tietyille aloille tai tietyntyyppisille tuottajille. Komissio suhtautuu tällaisiin poikkeuksiin tietyin varauksin, koska niitä yleensä myönnetään tavallista tehokkaammille tuotantojärjestelmille, joiden edustamat ympäristöön, hygieniaan ja eläinten hyvinvointiin liittyvät ongelmat ovat kaikkein suurimmat. Tästä syystä komissio voi hyväksyä vain tukia, jotka on tarkoitettu korvaamaan tuottajille tämäntyyppisiä kustannuksia väliaikaisesti ja asteittain vähenevästi enintään viiden vuoden aikana, jos niiden voidaan osoittaa olevan tarpeen kansainvälisen kilpailukyyn menetyksen korvaamiseksi ja jos tukijärjestelmä sisältää todellisen kannustimen vähentää kyseisten tuotantopanosten käyttöä.

5.6 MUUT YMPÄRISTÖTUET

5.6.1 Tuet tiedotustoimintaan, koulutukseen ja neuvontapalveluihin maataloustuottajien ja -yritysten auttamiseksi ympäristöasioissa hyväksytään 13 ja 14 jakson mukaisesti.

5.6.2 Muut maatalousalan ympäristötuet arvioidaan tapauskohtaisesti ottaen huomioon perustamissopimuksessa ja asiaa koskevissa yhteisön suuntaviivoissa⁽²⁰⁾ ympäristönsuojeluun myönnettävistä valtion tuista vahvistetut periaatteet.

⁽²⁰⁾ Nykyisin EYVL C 72, 10.3.1994, s. 3.

6. TUKI EPÄSUOTUISILLA ALUEILLA ESIINTYVIEN HAITTOJEN KORVAAMISEKSI

6.1 Asetuksen maaseudun kehittämisestä 51 artiklan 3 kohdassa kielletään epäsuotuisien alueiden viljelijöille valtiontuen myöntäminen luonnonhaittojen korvaamiseksi, jos tuki ei täytä asetuksen 14 ja 15 artiklassa säädettyjä edellytyksiä.

6.2 Jos valtiontukitoimet yhdistetään asetuksen maaseudun kehittämisestä mukaiseen tukeen, viljelijälle myönnettävän kokonaistuen määrä ei saa ylittää asetuksen 15 artiklan mukaisesti määritettyjä määriä.

7. NUORTEN VILJELIJÖIDEN ALOITUSTUKI

7.1 Tuki nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittamiseen edistää yleensä koko alan kehitystä ja ehkäisee maaseutualueiden väestökatoa. Tästä syystä asetuksen maaseudun kehittämisestä 7 ja 8 artiklassa säädetään yhteisön järjestelmästä, jolla nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittamista tuetaan.

7.2 Nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittamiseen tarkoitettua valtiontukea voidaan myöntää samoin edellytyksin. Asetuksen maaseudun kehittämisestä nojalla myönnetyn tuen ja valtiontukena myönnetyn tuen yhdistetty kokonaismäärä ei tavallisesti saa ylittää asetuksen maaseudun kehittämisestä 8 artiklan 2 kohdassa säädettyjä enimmäismääriä. Komissio sallii kuitenkin kyseiset rajat enintään 25 000 eurolla ylittävän lisätuen myöntämisen erityisesti, jos se on perusteltua tilanpidon aloittamiseen kyseisellä alueella liittyvien hyvin korkeiden kustannusten vuoksi.

8. TUKI VARHAISELÄKKEELLE SIIRTYMISEEN TAI VILJELYTOIMINNAN LOPETTAMISEEN

8.1 Komissio suhtautuu myönteisesti tukijärjestelmiin, joiden tarkoituksena on kannustaa ikääntyviä maanviljelijöitä siirtymään varhaiseläkkeelle. Jos näihin tukijärjestelmiin liittyy edellytyksiä, joiden mukaan kaupallisesta viljelytoiminnasta on luovuttava pysyvästi ja lopullisesti, niiden vaikutus kilpailuun jää rajalliseksi, mutta ne edistävät koko alan pitkän aikavälin kehitystä. Tämän vuoksi komissio sallii asetuksen maaseudun kehittämisestä 10, 11 ja 12 artiklassa säädetyn yhteisön tuen lisäksi valtiontuen myöntämisen tämällytyksiin toimenpiteisiin.

8.2 Viime vuosina useat jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet komissiolle tukijärjestelmistä, joiden tavoitteena on helpottaa taloudellisista syistä viljelytoiminnasta luopumaan joutuvien viljelijöiden vetäytymistä maatalousalalta. Komission mielestä tukijärjestelmät, jotka autta-

vat kannattamatonta toimintaa harjoittavien viljelijöiden vetäytymistä alalta, edistävät koko alan pitkän aikavälin kehitystä. Lisäksi tällaisilla tukijärjestelmillä voi olla myös merkittävä sosiaalinen ulottuvuus, sillä niiden tavoitteena on helpottaa kyseisten henkilöiden sijoittumista taloudellisen toiminnan muille alueille. Jos näihin tukijärjestelmiin liittyy edellytyksiä, joiden mukaan kaupallisesta viljelytoiminnasta on luovuttava pysyvästi ja lopullisesti, komissio sallii valtiontuen myöntämisen tämällytyksiin toimenpiteisiin.

9. TUKI TUOTANNON, JALOSTUKSEN JA KAUPAN PÄÄTTÄMISEN KAPASITEETIN POISTAMISEEN

9.1 Viime vuosina komissiolle on ilmoitettu lukuisista tukijärjestelmistä, joissa valtiontukea maksetaan tuotantokapasiteetin poistamisen vuoksi. Aikaisemmin komissio on suhtautunut myönteisesti tällaisiin tukijärjestelmiin, jos ne ovat tuotantokapasiteetin vähentämiseen tähtäävien muiden yhteisön järjestelyjen mukaisia ja jos ne täyttävät seuraavat edellytykset:

— tuesta on yleisesti hyötyä kyseisellä alalla,

— tuensaajalta edellytetään vastasuoritusta,

— on poissuljettu mahdollisuus, että tukea käytetään pelastamiseen ja rakennemuutokseen ja

— pääoma-arvon tai tulevien tulojen menetyksestä ei makseta liian isoja korvausta.

9.2 Jollei tukia voida katsoa kyseisille yrityksille tarkoitetuiksi puhtaiksi toimintatuiksi, ne voidaan maksaa, jos niistä on yleisesti hyötyä koko alalla. Jos ylikapasiteettia ei ole ja on selvää, että kapasiteetin poistaminen johtuu terveyteen tai ympäristöön liittyvistä syistä, tämä riittää osoittamaan tämän edellytyksen täyttyneen.

Muissa tapauksissa tukea olisi myönnettävä vain tuotantokapasiteetin poistamiseen aloilla, joilla on selvää ylikapasiteettia alueellisella tai kansallisella tasolla. Tällaisessa tapauksessa voisi olla kohtuullista olettaa, että

markkinavoimat saavat lopulta aikaan tarvittavat rakenneuudistukset. Näin ollen kapasiteetin vähentämiseen tähtäävä tuki voidaan hyväksyä vain, jos se kuuluu alalla toteutettavaan rakenneuudistusohjelmaan, jonka tavoitteet ja toteutusaikataulu on määritetty. Tällaisissa tapauksissa komissio ei hyväksy enää tukijärjestelmiä, joiden kesto ei ole rajoitettu, sillä kokemuksen perusteella ne saattavat lykätä tarvittavien muutosten tekemistä. Komissio varaa itselleen oikeuden asettaa ehtoja tuen myöntämiselle, ja se toivoo saavansa vuosikertomuksen kyseisen järjestelmän soveltamisesta.

- 9.3 Tukea ei saa maksaa, jos se vaikuttaa yhteisten markkinajärjestelyjen mekanismeihin. Sellaisille aloille tarkoitettujen tukijärjestelmät, joihin sovelletaan tuotantorajoituksia tai kiintiöitä, arvioidaan tapauskohtaisesti.
- 9.4 Tuensaajalta edellytetään riittävää vastasuoritusta. Tämä vastasuoritus sisältää tavallisesti lopullisen ja peruuttamattoman päätöksen kyseisen tuotantokapasiteetin poistamisesta. Se merkitsee joko kyseisen yrityksen kapasiteetin täydellistä poistamista tai tietyn tuotantolaitoksen sulkemista. Tuensaajalta on saatava oikeudellisesti pätevät sitoumukset siitä, että kapasiteetin poistaminen on lopullista ja peruuttamatonta. Näiden sitoumusten on oltava myös kyseisen laitoksen mahdollisia tulevia ostajia sitovia. Jos kuitenkin tuotantokapasiteetti on jo poistettu lopullisesti tai tällainen poisto näyttää väistämättömältä, tuensaaja ei anna vastasuoritusta eikä tukea saa maksaa.
- 9.5 On poissuljettava mahdollisuus, että tukea myönnetään vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja niiden rakennemuutokseen. Tästä syystä taloudellisissa vaikeuksissa olevien tuensaajien hakema tuki on arvioitava vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenteiden uudistamiseksi tarkoitettua valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen mukaisesti.
- 9.6 Kyseisen alan kaikkien taloudellisten toimijoiden olisi voitava samoin edellytyksin turvautua järjestelmään. Tuen määrä on rajoitettava tiukasti menetetyin omaisuuden arvon korvaamiseen ja kannustuslisään, joka saa olla enintään 20 prosenttia menetetyin omaisuuden arvosta. Tästä huolimatta tukea voidaan myös myöntää järjestelmän soveltamisesta aiheutuvien pakollisten sosiaalikulusten korvaamiseksi.
- 9.7 Koska näiden tukitoimenpiteiden tavoitteena on kyseisen alan rakenteen uudistaminen, mikä koituu lopulta alalla edelleen aktiivisesti toimivien taloudellisten toimijoiden eduksi, ja mahdollisten kilpailun edellytysten vääristymisriskin sekä vaaran maksaa liiallisia korvauk-

sia vähentäminen, komissio katsoo, että vähintään puolet näiden tukien kustannuksista olisi saatava kyseiseltä alalta joko vapaaehtoisina suorituksina tai pakollisina maksuina. Tätä vaatimusta ei sovelleta, jos kapasiteetin poistaminen johtuu terveydellisistä tai ympäristöllisistä syistä.

10. TUKI TUOTTAJARYHMILLE

- 10.1 Koska maataloustuotannolla on vertailukelvoton luonne, komissio on perinteisesti suhtautunut myönteisesti sellaisiin toiminnan käynnistystukiin, joiden tavoitteena on kannustaa tuottajaryhmiä, jotka perustetaan, jotta niiden jäsenet voisivat yhdessä toimien keskittää tarjontaansa ja mukauttaa tuotantoaan markkinoiden vaatimuksiin. Aikaisemmin yhteisö on tukenut tuottajajärjestöjen perustamista eräillä alueilla tuottajaryhmistä ja niiden liitoista 20 päivänä lokakuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 952/97⁽²¹⁾ mukaisesti. Asetusta maaseudun kehittämisestä hyväksyessään neuvosto katsoi kuitenkin, ettei erityisen tuen antaminen näille ryhmille enää ollut tarpeen maaseudun kehittämisen yhteydessä, koska moniin yhteisiin markkinajärjestelyihin sisältyi tuottajaryhmille ja niiden liitoille tarkoitettuja tukia. Komissio katsoo, että tämä muutos ei saisi estää valtiontuen myöntämistä sellaisille tuottajajärjestöille, joiden ansiosta viljelijät voivat mukauttaa tuotantoaan kysyntää vastaavaksi, varsinkaan sellaisilla aloilla, joilla tukea ei myönnetä yhteisten markkinajärjestelyjen puitteissa. Komission tämänkaltaisiin tukiin soveltamaa politiikkaa on kuitenkin tarpeen tarkastella uudelleen ottaen huomioon viime aikoina tapahtunut kehitys.
- 10.2 Tämä jakso koskee vain käynnistystukea, jota myönnetään tuottajaryhmille tai -liitoille kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti. Tuottajaryhmä on ryhmä, joka perustetaan, jotta sen jäsenet voisivat yhdessä toimien mukauttaa tuotantoaan ja tarjontaansa markkinoiden vaatimuksiin erityisesti tarjontaa keskittämällä. Tuottajaliitto muodostuu hyväksytyistä tuottajaryhmistä ja pyrkii suuremmassa mitassa samoihin päämääriin.
- 10.3 Tuottajaryhmän säännöissä sen jäsenet on veloitettava pitämään tuotantonsa kaupan niiden toimitusta ja markkinoille saattamista koskevien sääntöjen mukaisesti, jotka ryhmä on vahvistanut. Säännöissä voidaan sallia, että tuottaja saattaa osan tuotannostaan suoraan markkinoille. Säännöissä on edellytettävä, että ryhmän

⁽²¹⁾ EYVL L 142, 2.6.1997, s. 30.

- jäseniksi liittyvien tuottajien on oltava jäsenenä vähintään kolme vuotta ja että niiden on ilmoitettava eroamisestaan vähintään 12 kuukautta ennen eroa. Ryhmillä on lisäksi oltava yhteiset säännöt tuotantotavoista, erityisesti tuotteiden laadusta tai luonnonmukaisten tuotantomenetelmien käytöstä, yhteiset tuotteiden markkinoille saattamista koskevat säännöt ja säännöt tuotetiedoista erityisesti sadosta ja sen käyttömahdollisuuksista. Jos näistä vaatimuksista ei muuta johdu, tuottajien olisi kuitenkin edelleen oltava vastuussa tilojensa hoidosta. Tämän jakson mukaisesti tukea ei saa myöntää tuottajaorganisaatioille, esimerkiksi yrityksille tai osuuskunnille, joiden tarkoituksena on hoitaa yhtä tai useampaa tilaa ja jotka ovat näin ollen käytännössä yksittäisiä tuottajia. Kaikissa tapauksissa varmistetaan se, että tuottajaorganisaatiot noudattavat kilpailusääntöjä.
- 10.4 Jos yhteisissä markkinajärjestelyissä säädetään kyseisen alan tuottajaryhmille tai tuottajaliitoille myönnettävästä tuesta, komissio tutkii valtiontukea koskevat ehdotukset tapauskohtaisesti ottaen huomioon tukitoimenpiteiden yhdenmukaisuuden yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteiden kanssa.
- 10.5 Muissa tapauksissa komissio arvioi valtiontukea koskevat ehdotukset aikaisemmin soveltamiensa periaatteidensa mukaisesti. Tämä merkitsee sitä, että tukea voidaan myöntää väliaikaisena ja asteittain alenevana ryhmän tai liiton toiminnan käynnistämiseen liittyviin hallinnollisiin kustannuksiin. Tässä yhteydessä tukikelpoisiin kustannuksiin kuuluvat asianmukaisten tilojen vuokraaminen ⁽²²⁾, toimistolaitteiden hankinta, tietokoneet ja niiden ohjelmistot mukaan lukien, hallinnollisesta henkilöstöstä aiheutuvat kulut, yleiskulut sekä palkkiot oikeudellisista ja hallinnollisista palveluista. Tuen määrä saa periaatteessa olla enintään 100 prosenttia ensimmäisen vuoden kustannuksista, ja se alenee 20 prosenttiyksikköä jokaisena toimintavuonna siten, että viidennen vuoden tuki on enintään 20 prosenttia kyseisen vuoden todellisista kustannuksista. Tukea ei saa maksaa viidennen vuoden jälkeen syntyneistä kustannuksista eikä tukea saa maksaa, kun tuottajaorganisaation hyväksymisestä on kulunut seitsemän vuotta.
- 10.6 Edellisestä kohdasta poiketen komissio sallii uuden käynnistystuen myöntämisen, jos asianomaisen tuottajaryhmän tai -liiton toimintaa laajennetaan huomattavasti, esimerkiksi laajentamalla ryhmän toimintaa uusiin tuotteisiin tai uusille aloille ⁽²³⁾. Uuden tuen kan-
- nalta tukikelpoisiksi olisi hyväksyttävä vain sellaiset kustannukset, jotka johtuvat tuottajaryhmän tai -liiton suorittamista lisätehtävistä, ja muut tässä jaksossa asetetut edellytykset olisivat edelleen voimassa.
- 10.7 Tämän jakson soveltamisalaa eivät kuulu tuet muille maatalousalan liitoille, jotka suorittavat esimerkiksi keskinäiseen avunantoon, lomituspalveluihin ja tilanhoito- palveluihin liittyviä maatalouden tuotantotason tehtäviä jäsenten tiloilla ilman, että liitot osallistuvat tuotannon yhteiseen mukauttamiseen markkinoiden vaatimuksia vastaavaksi. Komissio soveltaa kuitenkin tässä jaksossa vahvistettuja periaatteita tukiin, jotka myönnetään sellaisten tuottajaliittojen toiminnan käynnistämistä aiheutuviin kustannuksiin, jotka vastaavat alkuperänimitysten tai laatumerkkien käytön valvonnasta.
- 10.8 Tuottajaryhmille tai -liitoille myönnettävät tuet, jotka on tarkoitettu toiminnan käynnistämiseen liittymättömiin kustannuksiin, kuten investointeihin tai menekinedistämistoimintaan, arvioidaan kyseisiä tukia koskevien sääntöjen mukaisesti. Alkutuotantoa koskevien investointitukien osalta 4.1.1.8 kohdassa tarkoitettujen tukikelpoisten kustannusten enimmäismäärä määritetään ryhmään yksittäisten jäsenten perusteella.
- 10.9 Tämän jakson mukaisesti hyväksytyihin tukijärjestelmiin sovelletaan ehtoa, jonka mukaan niitä on mukautettava yhteisistä markkinajärjestelyistä annettuihin asetuksiin mahdollisesti tehtävien muutosten perusteella.
- 10.10 Tuottajaryhmille tai niiden liitoille myönnettävän tuen asemasta tuki voidaan myöntää suoraan tuottajille, kun kyseessä on tuki, jolla korvataan tuottajan rahoitusosuus ryhmän toimintakustannuksista ryhmän perustamista seuraavien viiden ensimmäisen vuoden aikana. Tuen määrää laskettaessa sovelletaan 10.5 kohdassa vahvistettuja periaatteita.
- 11. TUET MAATALOUSTUOTANNOLLE TAI MAATALOUDEN TUOTANTOVÄLINEILLE AIHEUTUNEIDEN VAHINKOJEN KORVAAMISEKSI**
- 11.1 YLEISTÄ
- 11.1.1 Maataloustuotannon alalla myönnettäviin valtiontukiin sisältyy joukko toimenpiteitä, joiden tavoitteena on suojata viljelijöitä maataloustuotannolle tai tuotantovälineille, mukaan lukien rakennukset ja viljelmät, odot-

⁽²²⁾ Jos tilat ostetaan, tukikelpoisiksi kustannuksiksi hyväksytään enintään markkinahintojen mukaiset vuokratulot.

⁽²³⁾ Uusien jäsenten liittymistä ryhmään ei sinänsä pidetä ryhmän toiminnan huomattavana laajentamisena, jollei se laajenna ryhmän toimintaa vähintään 30 prosentilla.

tamattomien tapahtumien, kuten luonnonmullistusten, epäsuotuisien sääolojen taikka eläin- tai kasvitautien puhkeamisen, vuoksi aiheutuvien vahinkojen varalta (24). Jo perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa määrätään, että tuki luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseksi soveltuu yhteismarkkinoille. Komissio perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla on hyväksynyt myös kaksi muuta tämänkaltaisten tukien ryhmää:

- tuki, joka edistää kasvi- tai eläintautien puhkeamista ennalta ehkäiseviä toimenpiteitä, mukaan lukien tiettyjen tautien aiheuttamista vahingoista johtuvien vahinkojen korvaaminen, ja
- tuki, joka edistää maataloustuotannon tai maatalouden tuotantovälineiden menettämrisikin kattavien vakuutus sopimusten tekemistä.

11.1.2 Kilpailun edellytysten vääristymisriskin välttämiseksi komissio pitää tärkeänä varmistaa, että hallinnolliset ja talousarvioon liittyvät rajoitukset huomioon ottaen maataloustuotannolle aiheutuneista vahingoista viljelijöille korvaukseksi myönnetty tuet maksetaan mahdollisimman pian kyseisestä tapahtumasta. Jos tuki maksetaan vasta useita vuosia kyseisen tapahtuman jälkeen, on olemassa todellinen vaara, että tällaisen tuen maksaminen aiheuttaa vastaavia taloudellisia seurauksia kuin toimintatuki. Näin on erityisesti silloin, jos tuki maksetaan taannehtivasti sellaisten vaatimusten perusteella, joita ei ollut asianmukaisesti dokumentoitu tapahtuman aikana. Jos esimerkiksi tapahtuman luonteesta ja laajuudesta taikka vahingon vasta myöhemmin ilmenevästä tai sen jatkuvasta luonteesta johtuvaa erityistä perustetta ei ole, komissio ei tästä syystä hyväksy sellaisia tukiehdotuksia, jotka tehdään yli kolmen vuoden kuluttua tapahtuman ilmenemisestä.

11.2 TUKI LUONNONMULLISTUSTEN TAI MUIDEN POIKKEUKSELLISTEN TAPAHTUMIEN AIHEUTTAMAN VAHINGON KORVAAMISEKSI

11.2.1 Koska perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa käytetyt ilmaisut "luonnomullistus" ja "poikkeuksellinen tapahtuma" ovat poikkeuksia 87 artiklan 1 kohdassa määrätystä valtiontuen yhteismarkkinoille soveltumattomuutta koskevasta yleisperiaatteesta, komissio on johdonmukaisesti katsonut, että niitä on tulkittava rajoittavasti. Komissio on toistaiseksi hyväksynyt maanjärjestykset, lumivyöryt, maanvyöryt ja tulvat

mahdollisiksi luonnomullistuksiksi. Poikkeuksellisia tapahtumia, jotka komissio on toistaiseksi saakka hyväksynyt, ovat sodat, maan sisäiset levottomuudet tai lakot sekä tietyin varauksin ja tapahtuman laajuudesta riippuen suuret ydin- tai teollisuusonnettomuudet sekä tulipalot, jotka aiheuttavat laajoja menetyksiä. Toisaalta komissio ei ole hyväksynyt, että kaupallisin edellytyksin hankitun tavanomaisen vakuutuksen kattama yksittäisessä tuotantolaitoksessa tapahtunut tulipalo voitaisiin katsoa poikkeukselliseksi tapahtumaksi. Pääsääntöisesti komissio ei hyväksy eläin- tai kasvitautien puhkeamista luonnomullistuksiksi eikä poikkeukselliseksi tapahtumiksi. Komissio on kuitenkin yhdessä tapauksessa tunnustanut hyvin laajalle levinneen täysin uuden eläintaudin puhkeamisen poikkeukselliseksi tapahtumaksi. Koska tämänkaltaisia tapahtumia on niiden luonteen vuoksi vaikea ennustaa, komissio arvioi 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla myönnettäviä tukia koskevat ehdotukset edelleen tapauskohtaisesti ja ottaa tässä yhteydessä huomioon aikaisemmin noudattamansa käytännön.

11.2.2 Heti kun luonnonmullistus tai poikkeuksellinen tapahtuma on osoitettu, komissio sallii enintään 100-prosenttisen tuen maksamisen aineellisten vahinkojen korvaamiseksi. Korvaus on yleensä laskettava kunkin yksittäisen tuensaajan osalta erikseen, ja liiallisten korvausten välttämiseksi on esimerkiksi vakuutus sopimusten perusteella mahdollisesti maksettavat korvaukset vähennettävä tuen määrästä. Komissio hyväksyy myös tuen, jolla viljelijöille korvataan maatalouden tuotantovälineiden tuhoutumisesta aiheutuneet tulonmenetykset edellyttäen, ettei liiallisia korvauksia makseta.

11.3 TUKI EPÄSUOTUISISTA SÄÄOLOISTA AIHEUTUNEIDEN MENETYSTEN KORVAAMISEKSI VILJELIJÖILLE

11.3.1 Komissio on johdonmukaisesti katsonut, että epäsuotuisia sääoloja, kuten hallaa, rakeita, jäätä, sadetta tai kuivuutta, ei voida sinänsä pitää 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettunina luonnonmullistuksina. Koska tällaiset tapahtumat voivat kuitenkin vahingoittaa maataloustuotantoa tai maatalouden tuotantovälineitä, komissio on hyväksynyt, että ne voidaan rinnastaa luonnonmullistuksiin, jos vahinkojen taso ylittää tietyn vähimmäismäärän, joka on vahvistettu 20 prosentiksi tavanomaisesta tuotannosta epäsuotuisilla alueilla ja 30 prosentiksi muilla alueilla. Koska maataloustuotanto on luonnostaan vaihtelevaa, kyseisen vähimmäismäärän noudattaminen vaikuttaa myös tarpeellisesti sen varmistamiseksi, ettei sääolosuhteita voida käyttää tekosyynä toimintatuen maksamiselle. Jotta komissio voisi arvioida tällaisia tukijärjestelmiä, epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien vahinkojen korvaa-

(24) Tässä jaksossa kasvitaudeiksi katsotaan myös kasvituholaiset.

- miseksi toteutettavia tukitoimenpiteitä koskeviin ilmoituksiin olisi liitettävä asianmukaiset säätioteolliset lisätiedot.
- 11.3.2 Jos vahingot kohdistuvat yksivuotisiin viljelmiin, menetyksiin sovellettava 20 tai 30 prosentin vähimmäismäärä olisi määritettävä vertaamalla viljelykasvista kyseisenä vuotena saatua kokonaissatoa tavanomaisena vuotena saatuun vuotuiseseen kokonaissatoon. Tavanomaisen vuoden kokonaistuotannon määrä olisi periaatteessa laskettava käyttäen viimeksi kuluneiden kolmen vuoden keskimääräistä tuotantoa ottamatta huomioon sellaista vuotta, jolta on mahdollisesti maksettu korvausta epäsuotuisien sääolojen vuoksi. Komissio hyväksyy kuitenkin muut tavanomaisen tuotannon laskentaperusteet, esimerkiksi alueelliset viitearvot, jos se katsoo, että ne ovat edustavia eivätkä perustu epätavallisen suuriin satoihiin. Kun tuotannonmenetys on määritetty, lasketaan maksettavan tuen määrä. Maksettava tuki ei saa liiallisten korvausten välttämiseksi ylittää määrää, joka lasketaan kertomalla tavanomaisena kautena saavutettava keskimääräinen tuotantomäärä samana kautena sovellettavalla keskihinnalla ja vähentämällä tästä tapahtumavuoden tosiasiallinen tuotantomäärä kerrottuna kyseisen vuoden keskihinnalla. Tästä tuesta olisi vähennettävä mahdolliset suoraan maksetut tuet.
- 11.3.3 Menetykset olisi pääsääntöisesti laskettava yksittäisen tilan osalta erikseen. Näin on erityisesti silloin, jos tukea maksetaan paikallisesti vaikuttaneista tapahtumista johtuneiden vahinkojen korvaamiseksi. Jos epäsuotuisien sääolojen vaikutukset ovat kuitenkin olleet samat laajalla alueella, komissio hyväksyy tukien maksamisen keskimääräisten tappioiden perusteella, jos ne ovat edustavia eivätkä johda liiallisten korvausten maksamiseen yhdellekään tuensaajalle.
- 11.3.4 Jos tuotantovälineet vahingoittuvat siten, että vaikutukset kohdistuvat useammalle vuodelle (esimerkiksi hallan tuhottua osan puuistutuksista), epäsuotuisaa tapahtumaa seuraavan ensimmäisen sadon edellisissä kohdissa esitettyä periaatetta noudattaen määritetyn todellisen prosentuaalisen menetyksen tavanomaiseen vuoteen verrattuna on oltava yli 10 prosenttia ja todellisen prosentuaalisen menetyksen kerrottuna niiden vuosien lukumäärällä, joihin satoa menetetään, on oltava yli 20 prosenttia epäsuotuisilla alueilla ja yli 20 prosenttia muilla alueilla.
- 11.3.5 Komissio soveltaa vastaavasti edellä vahvistettuja periaatteita tapauksissa, joissa tukea maksetaan karjaan kohdistuneiden epäsuotuisista sääoloista aiheutuneiden menetysten korvaamiseksi.
- 11.3.6 Maksettavasta tuesta olisi liiallisten korvausten välttämiseksi vähennettävä vakuutusosimusten perusteella mahdollisesti saadut korvaukset. Lisäksi olisi otettava huomioon myös tavanomaiset kustannukset, joilta viljelijä on säästynyt esimerkiksi sen takia, että satoa ei ole korjattu. Jos tällaiset kustannukset kuitenkin nousevat epäsuotuisien sääolojen vuoksi, niiden kattamiseksi voidaan myöntää lisätukea.
- 11.3.7 Epäsuotuisasta säästä johtuvien tapahtumien vuoksi rakennuksille ja laitteille aiheutuneiden vahinkojen, esimerkiksi rakeiden lasisille kasvihuoneille aiheuttamien vahinkojen, korvaamiseen tarkoitettut tuet hyväksytään enintään 100 prosentin suuruisina todellisista kustannuksista ilman, että vahinkojen määrään sovelletaan vähimmäismääriä.
- 11.3.8 Tämän jakson mukaista tukea voidaan maksaa ainoastaan viljelijälle tai vaihtoehtoisesti tuottajaorganisaatiolle, jonka jäsen viljelijä on. Viimeksi mainitussa tapauksessa tuen määrä ei saa ylittää viljelijälle aiheutunutta tosiasiallista vahinkoa.
- 11.4 TUKI ELÄIN- JA KASVITAUTIEN TORJUNTAAN
- 11.4.1 Jos viljelijä menettää karjaa eläntaudin vuoksi tai jos viljelijän sato vahingoittuu kasvitautien vuoksi, aiheutunutta vahinkoa ei yleensä pidetä perustamissopimuksessa tarkoitettuna luonnonmullistuksena eikä poikkeuksellisenä tapahtumana. Tällaisissa tapauksissa komissio voi hyväksyä menetysten korvaamiseksi maksettavat tuet ja uusien menetysten estämiseksi maksettavat tuet ainoastaan perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti. Mainitussa alakohdassa määrätään, että yhteismarkkinoille soveltuvana voidaan pitää tukea tietyn taloudellisen toiminnan kehityksen edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.
- 11.4.2 Näiden periaatteiden mukaisesti komissio katsoo, että tuen maksaminen viljelijöille eläin- tai kasvitautien aiheuttamien menetysten korvaamiseksi voidaan hyväksyä ainoastaan osana yhteisön, jäsenvaltion tai alueen tasolla toteutettavaa asianmukaista ohjelmaa, jonka tarkoituksena on kyseisen taudin ennaltaehkäisy, valvonta tai hävittäminen. Tuet, joilla viljelijöille korvataan ainoastaan aiheutuneet vahingot ilman, että ongelman syiden korjaamiseksi ryhdyttäisiin mihinkään toimenpiteisiin, on katsottava puhtaiksi toimintatuiksi, jotka eivät sovellu yhteismarkkinoille. Tästä syystä komissio vaatii, että yhteisön tai jäsenvaltioiden tasolla on oltava lakien, asetusten tai hallinnollisten toimenpiteiden muodossa vahvistetut säännökset, joiden perusteella toimivaltaiset

kansalliset viranomaiset puuttuvat kyseiseen ongelmaan joko järjestemällä toimia sen hävittämiseksi kokonaan erityisesti pakollisin toimenpitein, joiden perusteella voidaan maksaa korvauksia, tai alkuvaiheessa perustamalla varojärjestelmän, joka yhdistetään tarvittaessa tukeen yksityisten kannustamiseksi osallistumaan vapaaehtoisesti ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin⁽²⁵⁾. Näin ollen tukitoimenpiteitä voidaan soveltaa ainoastaan sellaisiin tauteihin, joihin viranomaisten on puututtava, mutta ei toimenpiteisiin, jotka viljelijöiden on kohtuuden nimessä itse otettava vastuulleen.

11.4.3 Tukitoimenpiteiden tavoitteiden olisi oltava

- ennalta ehkäiseviä siten, että niihin liittyy seuloita toimia tai analyysijä, tautia mahdollisesti levittävien tuholaisten torjuntaa, eläinten ennalta ehkäiseviä rokotuksia tai viljelmien käsittelemistä ja karjan ennalta ehkäiseviä teurastuksia tai viljelmien hävittämistä, taikka
- korvaavia silloin, kun taudin saastuttama karja teurastetaan tai viljelmät hävitetään viranomaisten määräyksestä tai suosituksesta tai karja kuolee toimivaltaisten viranomaisten suosituksesta tai määräyksestä toteutettujen rokotusten tai muiden toimenpiteiden seurauksena, taikka
- yhdistettyjä siten, että taudista aiheutuneet menetykset korvaavan tukijärjestelmän edellytykseksi asetetaan tuensaajan sitoutuminen toteuttamaan tulevaisuudessa viranomaisten määräämät asianmukaiset ennalta ehkäisevät toimenpiteet.

11.4.4 Jäsenvaltion on tuesta ilmoittaessaan osoitettava, että eläin- ja kasvitautien torjuntaan myönnettävät tuet ovat sekä yhteisön eläinlääkintää ja kasvinsuojelua koskevan lainsäädännön tavoitteiden että tällaisessa lainsäädännössä vahvistettujen erityissäännösten mukaisia. Kyseiset eläin- tai kasvitaudit on yksilöitävä selkeästi ja toteutettavista toimenpiteistä on esitettävä kuvaus.

⁽²⁵⁾ Jos eläin- tai kasvitautien puhkemisen osoitetaan johtuneen epäsuotuisista sääoloista, komissio arvioi tukitoimenpidettä 11.3 kohdan mukaisesti ja siihen sovelletaan näitä vaatimuksia.

11.4.5 Jos edellä esitettyistä periaatteista ei muuta johdu, voidaan myöntää enintään 100-prosenttista tukea terveystarkastuksista, testeistä ja muista seuloitustoimista aiheutuneisiin tosisasiallisiin kustannuksiin, rokotteiden, lääkkeiden ja kasvinsuojeluaineiden hankintaan ja annosteluun, teurastuskuluihin ja viljelmien tuhoamiskustannuksiin. Tukea ei kuitenkaan voi myöntää ennalta ehkäiseviin toimenpiteisiin, jos yhteisön lainsäädännössä määritellään tietyn tautien torjuntatoimenpiteistä perittävät erityiset maksut. Tukea ei myöskään saa myöntää, jos yhteisön lainsäädännössä edellytetään tilan vastaavan toimenpiteiden kustannuksista, elleivät tuottajilta perittävät pakolliset maksut kata kokonaan kyseisistä tukitoimenpiteistä aiheutuvia kustannuksia.

Korvaus voidaan myöntää hävitetyn viljelmän tai teurastettujen eläinten tavanomaiseen arvoon saakka. Siihen voi kuulua kohtuullinen korvaus tulonmenetyksestä ottaen huomioon uusien eläinten hankintaan tai uuden viljelmän istutukseen liittyvät vaikeudet ja mahdollinen toimivaltaisten viranomaisten määräämä tai suosittama karanteeni- tai odotusaika, joka tarvitaan taudin hävittämiseksi ennen kuin tilalle voidaan hankkia uutta karjaa tai istuttaa uusia viljelmiä.

Jos tuki myönnetään yhteisön ja/tai jäsenvaltion ja/tai alueellisen tukijärjestelmän mukaisesti, komissio vaatii todisteet siitä, että eri tukijärjestelmiä yhdistämällä ei ole mahdollista liiallisten korvausten saanti. Jos yhteisön tukea on myönnetty, on annettava asiaa koskevan komission päätöksen päiväys ja viitetiedot.

11.5 TUKI VAKUUTUSMAKSUJEN SUORITTAMISEEN

11.5.1 Monet jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön luonnonmullistusten aiheuttamista menetyksistä jälkikäteen maksettavien korvausten vaihtoehtoksi tukijärjestelmiä, joilla viljelijöitä kannustetaan ottamaan vakuutuksia kyseisten tapahtumien varalta. Edellä 11.2 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten tapahtumien sekä 11.3 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistuksiin rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien menetysten varalta tehtyjen vakuutussovimusten mukaisista vakuutusmaksuista aiheutuneisiin kuluihin voidaan komission johdonmukaisesti noudattaman periaatteen mukaisesti maksaa enintään 80-prosenttista tukea. Jos vakuutus kattaa myös muut aiheutuneet menetykset, jotka ovat aiheutuneet epäsuotuisien sääolojen taikka eläin- tai kasvitautien vuoksi, tukiosuus on 60 prosenttia vakuutusmaksuista aiheutuneista kustannuksista.

11.5.2 Komissio tutkii tapauskohtaisesti muut tukitoimenpiteet, jotka liittyvät luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten tapahtumien varalta otettuihin vakuutuksiin, erityisesti jälleenvakuutusjärjestelmät ja muut tukitoimenpiteet, joilla erityisenriskialttiiden alueiden tuottajia tuetaan.

11.5.3 Vakuutusmaksujen suorittamiseen myönnettävä tuki ei saa muodostaa estettä vakuutuspalvelujen sisämarkkinoilla tapahtuvalle toimelle. Näin tapahtuisi, jos esimerkiksi mahdollisuudet myöntää vakuutuksia rajoittaisivat ainoastaan yhteen yhtiöön tai yhtiöryhmään tai jos tuen saamisen edellytyksenä olisi vakuutuksen ottaminen kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneesta vakuutusyhtiöstä.

12. TUKI MAAN UDELLEEN JAKAMISEEN

Jäsenvaltion lainsäädännön mukaisten menettelyjen puitteissa toteutettu maan uudelleen jakamisen toimenpiteisiin liittyvä maapalstojen vaihto mahdollistaa taloudellisesti elinkelpoisten tilojen perustamisen ja edistää siten koko maatalousalan kehitystä samalla kun sen vaikutukset kilpailuun ovat vähäiset. Komissio hyväksyy tästä syystä enintään 100-prosenttisen tuen myöntämisen uudelleen jakamisen oikeudellisesta ja hallinnollisesta toteuttamisesta aiheutuneisiin tosiasiallisiin kustannuksiin, mukaan lukien selvityskustannukset. Jos jaon puitteissa kuitenkin myönnetään investointitukia, maanhankintaan tarkoitettu tuki mukaan lukien, kyseisiin investointeihin sovelletaan 4.1 kohdassa vahvistettuja tuen enimmäismääriä.

13. TUET MAATALOUDEN LAATUTUOTTEIDEN TUOTANON JA KAUPAN PITÄMISEN EDISTÄMISEEN

13.1 Maataloustuotteiden laadun parantamiseen tarkoitettujen tuet lisäävät yleensä maataloustuotannon arvoa ja auttavat koko alaa mukautumaan kuluttajien vaatimuksiin, joissa korostetaan yhä enenevässä määrin laatua. Komissio on yleensä suhtautunut myönteisesti tällaisiin tukiin. Kokemus on kuitenkin osoittanut, että tällaiset tukitoimenpiteet saattavat vääristää kilpailun edellytyksiä ja voivat vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Näin tapahtuu erityisesti silloin, kun tukea myönnetään suuria määriä tai jos tuen maksaminen jatkuu, vaikka tuki on lakannut vaikuttamasta kannustavasti ja muuttunut näin luonteeltaan toimintatueksi. Sen vuoksi komissio on päättänyt arvioida uudelleen näiden tukien suhteen noudattamaansa politiikkaa.

13.2 Komissio hyväksyy myös tuet, jotka on tarkoitettu konsulttipalveluihin ja niiden kaltaiseen apuun, mukaan lukien tekniset tutkimukset, toteutettavuuteen ja suunnitteluun liittyvät tutkimukset sekä markkinatutkimukset, ja jotka myönnetään laadukkaiden maataloustuotteiden kehittämiseen, mukaan lukien:

- markkinatutkimukset, tuoteideointi ja -suunnittelu⁽²⁶⁾, mukaan lukien tuet hakemusten laatimiseksi alkuperänimitysten tunnustamiseksi tai erityisluonnetta koskevien todistusten saamiseksi asiaa koskevien yhteisön säännösten mukaisesti,
- laadunvarmistusjärjestelmien kuten ISO 9000 tai 14000-sarjan, ja riskianalyysiin tai kriittisten kohtien analysointiin (HACCP) perustuvien järjestelmien tai ympäristöauditointijärjestelmien käyttöönotto,
- henkilöstön kouluttamisesta laadunvarmistus- ja HACCP-tyyppisten järjestelmien soveltamiseen aiheutuvat kustannukset.

Tukea voidaan myös myöntää tunnustettujen varmentamislaitosten laadunvarmistus- ja vastaaville järjestelmille ensimmäistä kertaa annetuista varmentamisista perimiin maksuihin.

Jotta suurille yrityksille ei myönnetä suuria tukia, tämän jakson mukaisesti myönnettävän tuen kokonaismäärä saa olla enintään 100 000 euroa tuensaaajaa kohti minä tahansa kolmen vuoden kautena, tai jos tukea myönnetään komission pienten ja keskisuurten yritysten määritelmän mukaisille yrityksille⁽²⁷⁾, enintään 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista sen mukaan, kumpi mainituista määristä on suurempi. Tukea laskettaessa tuensaaaja katsotaan palveluista nauttivaksi tahoksi.

Tuotantolaitosten nykyaikaistamiseen tarvittavia investointitukia, dokumentointijärjestelmän hoitamiseen sekä menetelmä, ja tuotevalvonnan toteuttamiseen tarkoitettujen investointien mukaan lukien, voidaan myöntää ainoastaan 4.1 ja 4.2 kohdassa vahvistettujen asiaa koskevien sääntöjen mukaisesti.

13.3 Komissio on aiemmin suhtautunut myönteisesti laadunvalvontatoimista aiheutuvien kustannusten kattamiseksi myönnettyihin tukiin ja sallinut enintään 100-prosenttisen tuen myöntämisen pakollisten tarkastusten ja 70-prosenttisen tuen myöntämisen muiden kuin pakollisten tarkastusten kustannusten kattamiseksi. Ottaen kuitenkin huomioon maataloustuotteiden turvallisuuden ja laadun kasvaneen merkityksen ja erityisesti velvoitteen käyttää elintarvikehygienian varmistamisessa HACCP-tyyppisiä järjestelmiä, tuotantoprosessin aikana rutiininomaisesti toteutettujen tarkastusten määrä on kasvanut merkittävästi ja kyseisten tarkastusten kustannukset ovat tulleet osaksi tavanomaisia

⁽²⁶⁾ Menekinedistämisoiimiin tarkoitettua tukea voidaan myöntää ainoastaan asiaa koskevien suuntaviivojen mukaisesti.

⁽²⁷⁾ EYVL L 107, 30.4.1996, s. 4.

tuotantokustannuksia. Koska laadunvalvontakulut vaikuttavat suoraan tuotantokustannuksiin, niihin tarkoitettut tuet merkitsevät todellista kilpailun vääristymisen uhkaa erityisesti, jos ne maksetaan valikoiden. Tästä syystä komissio katsoo, että tukea ei pitäisi myöntää tuotantoprosessin kuluessa rutiininomaisesti toteutettuihin laaduntarkastuksiin eikä valmistajan toteuttamiin rutiininomaisiin tuotetarkastuksiin riippumatta siitä, suoritetaanko ne vapaaehtoisina vai pakollisina ja osana HACCP- tai vastaavaa järjestelmää. Tukea tulisi myöntää vain tarkastuksiin, joiden tekijät tai teettäjät ovat kolmansia, kuten toimivaltaisia sääntelyviranomaisia tai näiden nimissä toimivia elimiä taikka riippumattomia laitoksia, jotka vastaavat alkuperänimitysten, luonnonmukaista tuotantotapaa osoittavien merkintöjen tai laatumerkkien valvonnasta.

- 13.4 Koska toimivaltaisten viranomaisten tekemistä tai teettämistä yhteisön tai jäsenvaltioiden lainsäädäntöön perustuvista pakollisista tarkastustoimista aiheutuvien kustannuksien edelleensiirtämistä koskevat jäsenvaltioiden politiikat poikkeavat toisistaan, komissio sallii edelleen enintään 100-prosenttisen tuen myöntämisen kyseisten tarkastusten kustannuksiin, jollei tarkastustoimenpiteistä tuottajilta perittäviä maksuja ole vahvistettu yhteisön lainsäädännössä. Jos yhteisön lainsäädännössä edellytetään, että tuottajien on vastattava tarkastusten kustannuksista mutta siinä ei vahvisteta maksujen määrää, komissio sallii tuen maksamisen ainoastaan osana tukijärjestelmää, jota rahoitetaan veroluontoisin maksuin ja jolla varmistetaan, että kaikki tarkastusten taloudelliset kustannukset tulevat tuottajien maksettaviksi. Komissio tutkii tapauskohtaisesti ehdotukset sellaisten väliaikaisten ja asteittain alenevien tukien myöntämiseksi, joilla tuottajille annetaan aikaa sopeutua kyseisiin tarkastuksiin, ottaen huomioon asiaa koskevat säännökset.

Erityistapauksissa, joissa tuki on tarkoitettu asetusten (ETY) N:o 2081/92 ⁽²⁸⁾ ja (ETY) N:o 2082/92 ⁽²⁹⁾ mukaisten alkuperänimitysten tai erityisluonnetta koskevien todistusten aitouden varmistamiseksi toteutetuista toimenpiteistä aiheutuneiden kustannusten kattamiseen, komissio sallii väliaikaisten ja asteittain alenevien tukien maksamisen tarkastuskustannusten kattamiseksi ensimmäisten kuuden vuoden ajan siitä, kun tarkastusjärjestelmä on otettu käyttöön. Tällaisiin tarkastuskus-

tannuksiin nykyisin maksettavia tukia on alennettava asteittain siten, että ne poistuvat kuuden vuoden kuluessa näiden suuntaviivojen voimaantulosta.

Koska luonnonmukaisten tuotantomenetelmien kehityksen varmistaminen ⁽³⁰⁾ on herättänyt erityistä kiinnostusta yhteisössä, komissio sallii edelleen tuet, jotka on tarkoitettu asetuksen (ETY) N:o 2092/91 ⁽³¹⁾ mukaisesti suoritettua luonnonmukaisten tuotantomenetelmien valvonnasta aiheutuviin kustannuksiin enintään 100-prosenttisina todellisista kustannuksista.

- 13.5 Komissio sallii alkuvaiheessa enintään 100-prosenttiset tuet, jotka on tarkoitettu tunnustettuihin laadunvarmistusjärjestelmiin kuuluvien laatumerkkien ja etikettien käytön valvonnasta vastaavien muiden elinten suorittamista tarkastuksista aiheutuneisiin kustannuksiin. Näitä tukia on alennettava asteittain niin, että ne ovat poistuneet tuen aloittamisesta seitsemänteen vuoteen mennessä. Kyseisten elinten suorittamien tarkastusten kustannuksiin maksettavia nykyisiä tukia on alennettava asteittain siten, että ne poistuvat kuuden vuoden kuluessa näiden suuntaviivojen voimaantulosta.
14. **TEKNISEN TUEN ANTAMINEN MAATALOUSALALLA**
- 14.1 Komissio suhtautuu myönteisesti tukijärjestelmiin, joiden tarkoituksena on teknisen tuen antaminen maatalousalalla. Tällaiset pehmeät tuet parantavat yhteisön maatalouden toiminnan tehokkuutta ja ammattimaisuutta sekä edistävät tällä tavoin sen elinkelpoisuutta pitkällä aikavälillä samalla, kun niiden vaikutukset kilpailuun jäävät hyvin vähäisiksi. Näin ollen enintään 100-prosenttista tukea voidaan myöntää kustannuksiin, jotka aiheutuvat seuraavista toimista:

— opetus ja koulutus: tukikelpoisiin kustannuksiin voivat kuulua varsinaiset koulutusohjelman järjestämiskustannukset, matka- ja oleskelukustannukset sekä lomituspalveluista viljelijän tai maataloustyöntekijän poissaolon aikana aiheutuneet kustannukset,

⁽²⁸⁾ EYVL L 208, 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁹⁾ EYVL L 208, 24.7.1992, s. 9.

⁽³⁰⁾ Ks. asetuksen maaseudun kehittämisestä johdanto-osan 41 kappale.

⁽³¹⁾ EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1.

- tilanhoitopalvelut ja maatalojen lomituspalvelut,
 - konsulttien palkkiot,
 - kilpailujen, näyttelyiden ja messujen järjestäminen, mukaan lukien tuki tällaisiin tapahtumiin osallistumisesta aiheutuneista kustannuksista,
 - muut toimet uusien tekniikoiden tunnetuksi tekemiseksi, kuten pienimuotoiset pilottihankkeet tai kokeiluhankkeet.
- 14.2 Jotta vältettäisiin kilpailun vääristyminen, kaikilla kyseisen alueen tukikelpoisilla toimijoilla olisi periaatteessa oltavat samat, objektiivisin perustein määritellyt edellytykset osallistua tämäntyyppisiin tukitoimenpiteisiin. Ainoastaan tietyille ryhmille näiden jäsenten tukemiseksi myönnettävien tukien ei voida katsoa edistävän koko alan kehitystä, ja niitä on pidettävä toimintatukina. Jos tässä yhteydessä tarjottavien palvelujen suorittajat ovat tuottajaryhmiä tai muita maatalouden keskinäistä tukea tarjoavia järjestöjä, komissio varmistaa, että kaikilla tukikelpoisilla viljelijöillä on mahdollisuus kyseisiin palveluihin. Tällaisissa tapauksissa osallistuminen ryhmän tai järjestön hallinnollisiin kustannuksiin on rajoitettava palvelun tarjoamisesta aiheutuviin kustannuksiin.
- 14.3 Tämän jakson mukaisesti myönnettävän tuen kokonaismäärä saa olla enintään 100 000 euroa tuensaajaa kohti minä tahansa kolmen vuoden kautena, tai jos tukea myönnetään komission pienten ja keskisuurten yritysten määritelmän mukaisille yrityksille⁽³²⁾, enintään 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista sen mukaan, kumpi mainituista määristä on suurempi. Tukea laskettaessa tuensaaja katsotaan palveluista nauttivaksi henkilöksi.
- 15. TUKI KOTIELÄINTUOTANNON ALALLE**
- 15.1 Edellä kuvattujen tukitoimenpiteiden lisäksi komissio hyväksyy kotieläintuotannon alalla myönnettävät seuraavat lisätuet, jotka on tarkoitettu edistämään yhteisön eläinkantojen perimän laadun säilyttämistä ja parantamista:
- enintään 100-prosenttinen tuki kantakirjojen hallinnollisiin perustamis- ja ylläpitokustannuksiin,
 - enintään 70-prosenttinen tuki kokeisiin, joilla määritetään kotieläinten perimän laatu tai niiden tuotto,
 - enintään 40-prosenttinen tuki eläinten jalostuskeskuksiin tehdyistä investoinneista aiheutuneisiin ja innovatiivisten kotieläinten jalostustekniikoiden tai -käytäntöjen käyttöönotosta tilalla aiheutuneisiin tukikelpoisiin kustannuksiin,
 - enintään 30-prosenttinen tuki kustannuksiin, jotka aiheutuvat yksittäisten perimältään korkealaatuisten urospuolisten siitoseläinten pitämisestä kantakirjaan merkittyinä.
- Uhanalaisten lajien tai rotujen säilyttämiseen tarkoitettut tuet arvioidaan asetuksen maaseudun kehittämisestä II osaston VI luvun mukaisesti.
- 16. VALTIONTUET ERITYISEN SYRJÄISILLE ALUEILLE JA EGEEANMEREN SAARILLE**
- 16.1 Asetuksen maaseudun kehittämisestä hyväksymisen myötä kumoutuvat monet poikkeukset, jotka perustuvat erityisen syrjäisten alueiden ja Egeanmeren saarten hyväksi annettuihin nykyisin voimassa oleviin sääntöihin ja joissa sallitaan tietyissä olosuhteissa ylimääräisiä valtiontukia. Asetus pohjautuu kuitenkin periaatteen, jonka mukaan näiden alueiden maaseudun kehittämissuunnitelmia laadittaessa on vahvistettava uudet riittävän joustavat säännökset, jotka mahdollistavat kyseisten alueiden erityistarpeita vastaavat mukautukset ja poikkeukset. Sen vuoksi komissio tutkii valtiontuen myöntämistä näiden alueiden tarpeiden täyttämiseksi koskevat ehdotukset tapauskohtaisesti ottaen huomioon, ovatko kyseiset toimenpiteet näiden alueiden maaseudun kehittämistä koskevien ohjelmien mukaisia, ja niiden vaikutuksen kilpailuun.
- 16.2 Poiketen näissä suuntaviivoissa vahvistetusta yleisestä toimintatukia koskevasta kiellosta komissio tutkii tapauskohtaisesti erityisen syrjäisiä alueita koskevat ehdotukset, jotka liittyvät toimintatuen myöntämiseen näillä alueilla, ottaen huomioon perustamissopimuksessa vahvistetut periaatteet ja erityisesti toimenpiteiden mahdolliset vaikutukset kilpailuun kyseisillä alueilla ja muualla yhteisössä.
- 17. TUET TUTKIMUS- JA KEHITYSTYÖHÖN**
- Tutkimus- ja kehitystyöhön tarkoitettut tuet tutkitaan yhteisön puitteissa⁽³³⁾ tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävälle valtion tuelle vahvistettujen perusteiden mukaisesti. Pienille ja keskisuurille yrityksille tarkoitett-

⁽³²⁾ Ks. alaviite 27.

⁽³³⁾ EYVL C 45, 17.2.1996, s. 5, sellaisena kuin ne ovat myöhemmin muutettuina niiden maatalousalalla soveltamisen osalta (EYVL C 48, 13.2.1998, s. 2).

tujen tukien 10 prosenttiyksikön korotusta, josta säädetään pienten ja keski suurten yritysten valtiontukia koskevien yhteisön suuntaviivojen ⁽³⁴⁾ 4.2.6 kohdassa, sovelletaan myös maatalousalalla.

18. TUET MAATALOUSTUOTTEIDEN MENEKINEDISTÄMISEEN JA MAINONTAAN

Maataloustuotteiden menekinedistämiseen ja mainontaan tarkoitettuja tukia arvioidaan maataloustuotteiden ja kalastustuotteita lukuun ottamatta, tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen I kuuluvien tuotteiden menekinedistämiseen ja mainontaan tarkoitettua valtiontukia koskevien suuntaviivojen mukaisesti ⁽³⁵⁾.

19. TUET TUETTUINA LYHYTAIKAISINA LAINOINA

Tukia maataloudelle myönnettyinä tuettuina lyhytaikaisina lainoina ("käyttöluotot") arvioidaan sovellettavien valtiontukia koskevien suuntaviivojen mukaisesti: maataloudelle myönnetty tuet lyhytaikaiset lainat ⁽³⁶⁾.

20. TUET VAIKEUKSISSA OLEVIEN YRITYSTEN PELASTAMISEKSI JA RAKENTEIDEN UUDISTAMISEKSI

Vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenteiden uudistamiseksi tarkoitettuja tukia arvioidaan voimassa olevien vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenteiden uudistamiseksi tarkoitettua valtiontukia koskevien yhteisön suuntaviivojen ⁽³⁷⁾ mukaisesti.

21. TYÖLLISYYSTUET

Työllisyyden edistämiseen tarkoitettuja tukia arvioidaan voimassa olevien suuntaviivojen työllisyydestä ⁽³⁸⁾ mukaisesti.

22. VOIMASSAOLEVIEN TEKSTIEN KUMOAMINEN

Kumotaan ja korvataan näillä suuntaviivoilla sekä asiamukaisilla toimenpiteillä seuraavat tekstit:

- ehdotus tarvittaviksi toimenpiteiksi, jotka koskevat jäsenvaltioiden kotieläintuotannolle ja kotieläintuotteille myöntämiä tukia ⁽³⁹⁾,

— maataloustuotannolle tai maatalouden tuotantovälineille aiheutuneiden vahinkojen korvaamiseksi tarkoitettujen kansallisten tukien sekä osan tällaisten riskien varalta tehtyjen vakuutus sopimusten kustannuksista korvaavien tukien myöntämistä koskevat säännöt ⁽⁴⁰⁾,

— tuottajaorganisaatioille tarkoitettuja kansallisia tukia koskeva kehys ⁽⁴¹⁾,

— maataloustuotteiden jalostamiseen ja kaupan investointeihin liittyviä valtion tukia koskevat suuntaviivat ⁽⁴²⁾.

Sen jälkeen kun nämä suuntaviivat tulevat voimaan ja jollei 5.6.2 kohdasta muuta johdu, yhteisön suuntaviivoja ympäristönsuojeluun myönnettävistä valtion tuista ei sovelleta maatalousalalla ⁽⁴³⁾.

23. MENETTELYKYSYMYKSET

23.1 ILMOITUSMENETTELY

23.1.1 Jollei 23.1.2 kohdassa muuta johdu, kaikista uusista tukijärjestelmistä ja kaikista uusista yksittäisistä tuista on perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun asetuksen (EY) N:o 659/1999 ⁽⁴⁴⁾.

23.1.2 Perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrättyä erillistä ilmoitusta ei asetuksen maaseudun kehittämisestä 52 artiklan mukaisesti vaadita, kun valtiontuen tavoitteena on tarjota lisärahoitusta maaseudun kehittämistoimenpiteisiin, joille on myönnetty yhteisön tukea, jos kyseisestä tuesta on ilmoitettu komissiolle ja tämä on sen hyväksynyt asetuksen säännösten mukaisesti osana asetuksen 40 artiklassa tarkoitettua ohjelmaa.

Tämän poikkeuksen hyödyntämiseksi kyseiset toimenpiteet ja kullekin toimenpiteelle osoitetun ylimääräisen valtiontuen määrä on selvästi yksilöitävä maaseudun kehittämissuunnitelmassa asetuksen maaseudun kehittämisestä soveltamisasetuksessa säädetyllä tavalla. Komission suunnitelmalle antama hyväksyntä koskee vain näin yksilöityjä toimenpiteitä. Muita toimenpiteitä varten myönnettäviin valtiontukiin, riippumatta siitä, kuuluvatko kyseiset toimenpiteet suunnitelmaan vai eivät, tai toimenpiteitä varten, joita koskevat muut kuin suunnitelmassa määritellyt edellytykset, myönnettäviin valtiontukiin on sovellettava 88 artiklan 3 kohdassa määrättyä komissiolle tehtävää erillistä ilmoitusta koskevaa menettelyä.

⁽³⁴⁾ Nykyisin EYVL C 213, 23.7.1996, s. 4.

⁽³⁵⁾ Nykyisin EYVL C 302, 12.11.1987, s. 6.

⁽³⁶⁾ Nykyisin EYVL C 44, 16.2.1996, s. 2.

⁽³⁷⁾ Nykyisin EYVL C 288, 9.10.1999, s. 2.

⁽³⁸⁾ Nykyisin EYVL C 334, 12.12.1995, s. 4.

⁽³⁹⁾ Komission kirje jäsenvaltioille SG(75) D/29416, 19.9.1975.

⁽⁴⁰⁾ Valmisteluasiakirja VI/5934/86-Rev. 2.

⁽⁴¹⁾ Valmisteluasiakirja VI/503/88.

⁽⁴²⁾ EYVL C 29, 2.2.1996, s. 4.

⁽⁴³⁾ Ks. alaviite 20.

⁽⁴⁴⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

Lisäksi komission suunnitelmalle antama hyväksyntä koskee ainoastaan jäsenvaltion ilmoittamaa tuen määrää. Komission on hyväksyttävä sellaiset muutokset, jotka lisäävät rahoitusta joko yli 25 prosenttia suhteessa kyseiselle vuodelle kyseistä toimenpidettä varten ennakoi-tuun määrään tai yli 5 prosenttia suhteessa ennakoituun kokonaismäärään ⁽⁴⁵⁾.

Samoja sääntöjä sovelletaan vastaavasti maaseudun kehittämissuunnitelmien muutoksiin.

23.2 VUOSIKERTOMUKSET

23.2.1 Neuvoston 2 päivänä lokakuuta 1974 pitämässä kokouksessa jäsenvaltioiden hallitukset päättivät antaa komissiolle tiedon kaikista vuonna 1974 voimassa olevista maatalouden valtiontuista. Komissio katsoi, että nämä tiedot olivat ensiarvoisen tärkeä väline, jonka avulla voitiin varmistaa kansallisten tukitoimenpiteiden suurempi avoimuus, arvioida niitä yhteisin perustein ja varmistaa yhteisten maatalousmarkkinoiden asianmukainen toiminta. Tästä syystä komissio pyysi kirjeellä ⁽⁴⁶⁾ 24 päivältä kesäkuuta 1976 kaikkia jäsenvaltioita toimittamaan kunkin vuoden toukokuun loppuun mennessä ajan tasalle saatetun luettelon kansallisista tukijärjestelmistä.

23.2.2 Tämä järjestely on sittemmin korvattu asetuksen (EY) N:o 659/1999 21 artiklalla, jossa säädetään, että jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittaiset kertomukset kaikista voimassa olevista tukijärjestelmistä, joiden osalta ehdollisessa päätöksessä ei ole asetettu erityistä velvollisuutta toimittaa kertomusta.

23.2.3 Maatalousalalla annettavissa vuosikertomuksissa on otettava huomioon asetuksen maaseudun kehittämisestä V luvussa säädettyihin maaseudun kehittämissuunnitelmiin liittyvät seuranta- ja arviointimenetellyt sekä WTO-sopimusten mukaiset ja OECD:n noudattamat eri raportointijärjestelmät. Mahdollisuuksien mukaan raportointijärjestelyissä olisi pyrittävä välttämään päällekkäistä työtä tai saman tiedon esittämistä moneen kertaan useassa eri muodossa.

23.2.4 Nämä kertomukset on toistaiseksi esitettävä seuraavien suuntaviivojen mukaisesti. Komissio varaa kuitenkin itselleen oikeuden jäsenvaltioita kuultuaan ehdottaa muutoksia näihin suuntaviivoihin erityisesti asetuksessa maaseudun kehittämisestä säädettyjen seuranta- ja arviointimenetelyjen täytäntöönpanossa saadun kokemuksen huomioon ottamiseksi.

a) Kertomus on esitettävä komissiolle ensimmäistä kertaa ennen 1 päivää heinäkuuta 2001 ja sen jälkeen kunkin vuoden 30 päivään kesäkuuta mennessä;

⁽⁴⁵⁾ Soveltamisasetuksen 35 artikla.

⁽⁴⁶⁾ SG(76) D/6717.

kertomuksen on sisällettävä kaikki kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevat maatalouden tukijärjestelmät. Kertomuksen on käsiteltävä kaksi osaa, yleinen osa ja yksittäiset kertomukset jokaisesta voimassa olevasta tukijärjestelmästä.

b) Yleisessä osassa, jonka pituus on noin 5–10 sivua, on esitettävä yleiskatsaus jäsenvaltion maatalousalalle tarkoitettua tukea koskevan julkisen politiikan yleisestä kehityksestä. Sen on sisällettävä yhteenveto kyseisenä vuonna tapahtuneista merkittävistä muutoksista, mukaan lukien lyhyt kuvaus merkittävien uusien tukijärjestelmien käyttöönoton tai voimassa olevien tukijärjestelmien lopettamisen syistä, sekä kuvaus merkittävistä muutoksista, joita voimassa olevien tukijärjestelmien mukaisesti myönnettyjen tukien määrässä on tehty.

Jos vastuu maatalousalan valtiontukea koskevan politiikan soveltamisesta on siirretty alueille, jäsenvaltio voi näin halutessaan esittää kansallisen ja alueellisen tason toimista erilliset yleiskertomukset.

Yleiseen osaan on liitettävä kattavat taloudelliset tiedot, joista käy ilmi maatalousalalle myönnetyn julkisen rahoitustuen kokonaismäärä. Näissä tiedoissa olisi eriteltävä

— kansalliset osuudet sellaisten toimenpiteiden rahoituksesta, joita yhteisö tukee asetuksen maaseudun kehittämisestä tai muiden yhteisön asetusten nojalla,

— valtiontukitoimenpiteisiin myönnettyt tuet, jotka komissio on hyväksynyt osana maaseudun kehittämisohjelmia asetuksen maaseudun kehittämisestä 52 artiklan mukaisesti (ks. 23.1.2 kohta),

— muut valtiontukitoimenpiteet.

Nämä kattavat taloudelliset tiedot olisi mahdollisuuksien mukaan esitettävä alustavan kokonaisrahoitustaulukon muodossa ⁽⁴⁷⁾.

⁽⁴⁷⁾ Ks. asetuksen (EY) N:o 1750/1999 liitteen 8 ja 16 kohta.

- c) Erilliset kertomukset on toimitettava jokaisesta olemassa olevasta tukijärjestelmästä ⁽⁴⁸⁾, jota komissio ei ole hyväksynyt osana maaseudun kehittämissuunnitelmia asetuksen maaseudun kehittämisestä 52 artiklan mukaisesti ⁽⁴⁹⁾.

Maataloustuotteiden jalostukseen ja kaupan pitämiseen tehtäviin investointeihin liittyvien tukijärjestelmien osalta kertomukset on esitettävä liitteessä olevassa 1 jaksossa vahvistetussa muodossa. Lisäksi komissiolle olisi toimitettava tarvittavat tiedot sen arvioimiseksi, täyttääkö järjestelmä näiden suuntaviivojen 4.2.4 kohdassa asetetut rajoitukset kyseisen tukijärjestelmän hyväksynnässä asetettujen edellytysten mukaisesti.

Muissa tapauksissa kertomukset olisi toimitettava liitteessä olevassa 2 jaksossa esitetyssä yksinkertaistetussa muodossa. Maatalouden alkutuotantoon tarkoitettuja investointeja koskevien tukijärjestelmien osalta komissiolle olisi myös toimitettava tarvittavat tiedot sen arvioimiseksi, täyttääkö järjestelmä näiden suuntaviivojen 4.1.1.3 ja 4.1.1.4 kohdassa asetetut rajoitukset kyseisen tukijärjestelmän hyväksynnässä asetettujen edellytysten mukaisesti.

Kokonaan tai osittain veroluonteisina maksuina rahoitettujen tukijärjestelmien osalta olisi myös tarkennettava verokertymä ja järjestelmästä aiheutuneet julkiset kustannukset ilman alan maksamaa osuutta.

- 23.2.5 Komissio varaa itselleen oikeuden hankkia voimassa olevista tukijärjestelmistä tapauskohtaisesti lisätietoja, jos tämä on tarpeen sille perustamissopimuksen 88 artiklan 1 kohdassa määrättyjen velvoitteiden täyttämiseksi.
- 23.2.6 Jos vuosikertomuksia ei toimiteta näiden suuntaviivojen mukaisesti, komissio voi toimia asetuksen (EY) N:o 659/1999 18 artiklan mukaisesti.

- 23.2.7 Jäsenvaltioiden toimittamien vuosikertomusten perusteella komissio pyrkii toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä maatalousalan valtiontukia koskevien tietojen avoimuuden lisäämiseksi.

23.3 SOVELTAMINEN UUSIIN TUKIIN

Komissio soveltaa näitä suuntaviivoja uusiin valtiontukiin, mukaan lukien jäsenvaltioiden toimittamat vireillä olevat ilmoitukset, 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen.

23.4 EHDOTUKSET AIHEELLISIKSI TOIMENPITEIKSI

Perustamissopimuksen 88 artiklan 1 kohdan mukaisesti komissio ehdottaa jäsenvaltioille, että ne muuttaisivat liitteen I maataloustuotteiden tuotantoon, jalostukseen tai kaupan pitämiseen liittyviä nykyisiä tukijärjestelmiään siten, että ne vastaavat näitä suuntaviivoja 30 päivään kesäkuuta 2000 mennessä, ja että ne muuttaisivat näiden suuntaviivojen soveltamisalaan kuuluvia muita tukijärjestelmiään 31 päivään joulukuuta 2000 mennessä.

Jäsenvaltioita kehoitetaan vahvistamaan kirjallisesti 1 päivään maaliskuuta 2000 mennessä, että ne hyväksyvät nämä ehdotukset aiheellisiksi toimenpiteiksi.

Jos jäsenvaltio ei vahvista hyväksymistään kirjallisesti ennen edellä mainittua päivää, komissio katsoo kyseisen jäsenvaltion hyväksyneen nämä ehdotukset, ellei se ilmoita kirjallisesti nimenomaisesti vastustavansa niitä.

Jos jäsenvaltio ei edellä mainittuun päivään mennessä hyväksy näitä ehdotuksia kokonaan tai osaa niistä, komissio toimii asetuksen (EY) N:o 659/1999 19 artiklan mukaisesti.

⁽⁴⁸⁾ Tukijärjestelmän ulkopuolella myönnettyjä yksittäisiä tukia koskevat kertomukset on toimitettava vain, jos tämä on komission tuelle antaman hyväksynnän ehtona.

⁽⁴⁹⁾ Kertomukset tukijärjestelmistä, jotka on hyväksytty asetuksen maatalouden kehittämisestä 52 artiklan mukaisesti, on toimitettava maaseudun kehittämissuunnitelmien täytäntöönpanoa koskevien kertomusten yhteydessä.

LIITE

EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 1 kohdan mukaiset tiedot tukijärjestelmästä, järjestelmän mukaisesta yksittäisestä tuesta tai hyväksytyin tukijärjestelmän ulkopuolisesta yksittäisestä tuesta**I YKSITYISKOHTAISEN VUOSIKERTOMUKSEN MALLI****1. Tukijärjestelmän tai yksittäisen tuen nimike alkukielellä:**

1a Päätavoite ja muut tavoitteet

2. Komission viimeksi antaman hyväksynnän päivämäärä ja tuen numero:**3. Järjestelmän kustannukset**

Jokaisesta järjestelmään liittyvästä tukivälineestä (esimerkiksi avustus, matalakorkoinen laina, takaus) on toimitettava erilliset tiedot. Tiedot on toimitettava myös kustannuksista tai maksusitoumuksista, tulon menetyksistä ja muista tuen myöntämiseen liittyvistä taloudellisista seikoista (esimerkiksi laina-aika, korkotuki, maksamaton osuus lainasta vähennettynä perityillä määrillä, maksamaton osuus takauksista vähennettynä takauspalkkiolla ja perityillä määrillä).

Nämä tiedot kustannuksista on toimitettava seuraavasti:

3.1 Vuoden n ⁽⁵⁰⁾ osalta toimitetaan kustannusarvio tai arvio verotulojen menetyksestä.

3.2 Vuoden n-1 osalta ilmoitetaan:

3.2.1 Tehtyjen maksusitoumusten arvo tai arvio verotulojen menetyksestä uusien tukihankkeiden osalta ja toteutuneet maksut uusien ja nykyisten hankkeiden osalta ⁽⁵¹⁾.

3.2.2 Uusien tuensaajien ja uusien tukihankkeiden määrä.

3.2.3 Edellä 3.2.1 kohdassa tarkoitettujen määrien alueellinen jakautuminen tavoitteittain (tavoite 1,2, vähemmän kehittynyt alue jne.).

3.2.4.1 Edellä 3.2.1 kohdassa tarkoitettujen määrien jakautuminen tuensaajien toimialoittain (NACEn kolminumeroisen luokittelun ⁽⁵²⁾ tai vastaavan kansallisen nimikkeistön mukaisesti; täsmennettävä).

3.2.4.2 Täytetään ainoastaan, jos järjestelmä kuuluu tutkimus- ja kehitystyölle myönnettäville valtiontuen puitteissa:

— Ilmoitetaan kokonaismenojen jakautuminen T&K-vaiheittain (perustutkimus, perusteollisuus, soveltava jne.).

— Täsmennetään yhteistyötä yhteisössä tai kansainvälisellä tasolla edellyttävien hankkeiden määrä.

— Määritellään menojen jakautuminen yritysten, tutkimuskeskusten ja korkeakoulujen välillä

3.2.5 Täytetään ainoastaan niiden järjestelmien osalta, jotka eivät koske yksinomaan pk-yrityksiä ja joiden yhteydessä tukea ei myönnetä ilman eri toimenpiteitä. Tukea myönnetään tarpeen mukaan ilman eri toimenpiteitä ainoastaan tuen myöntämiseen vaadittavien kaikkien tukikelpoisuusedellytysten täyttämiseksi tai jos osoitetaan, että viranomaisen ei käytä lakisääteistä harkintavaltaansa tuensaajien valitsemiseksi.

Seuraavat tiedot annetaan kustakin tuensaajasta, jonka osuus vuoden n-1 kaikista maksusitoumuksista on 30 prosenttia (lukuun ottamatta talousarviomäärärahoja, jotka on osoitettu korkeakoulujen tai muiden tutkimuslaitosten toteuttamaan perustutkimukseen, joka ei kuulu EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan soveltamisalaan edellyttäen, että kyseistä tutkimusta ei toteuteta sopimusperusteisena tai yhteistyössä yksityisen sektorin kanssa). Tiedot esitetään alenevassa järjestyksessä suurimmasta tuensaajasta alkaen.

— nimi

— osoite

⁽⁵⁰⁾ Vuosi n on se vuosi, jona kertomus on vastaanotettu.

⁽⁵¹⁾ Jos tosiasiallisiin veroihin liittyvät tiedot eivät ole vielä saatavilla, on annettava arviot ja lopulliset tiedot on toimitettava seuraavan kertomuksen yhteydessä.

⁽⁵²⁾ Euroopan yhteisön tilastollisesta toimialaluokituksista 9 päivänä lokakuuta 1990 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3037/90 (EYVL L 293, 24.10.1990, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (ETY) N:o 761/93 (EYVL L 83, 3.4.1993, s. 1), korjattu (EYVL L 159, 11.7.1995, s. 31).

- tuensaajan toimiala (3.2.4.1 kohdassa tarkoitetun luokittelun mukaisesti)
- sidotun tuen määrä (tai sallittu määrä, jos kyseessä on verotuki)
- hankkeen tukikelpoiset kustannukset
- hankkeen kokonaiskustannukset.

Luettelossa on mainittava vähintään 10 mutta enintään 50 tuensaajaa. Tämä sääntö on 30 prosentin sääntöä tärkeämpi. Jos tuensaajia on raportointivuoden aikana alle 10, on lueltava kaikki tuensaajat. Jos yhtä tuensaajaa kohti on useita tuettuja hankkeita, vaaditut tiedot olisi jaoteltava hankkeittain. Tietoja ei vaadita, jos tukeen sovelletaan enimmäismäärää ja yli 50 tuensaajaa saa enimmäistukea. Tällöin mainitaan ainoastaan tuen enimmäismäärä ja enimmäistukea saavien tuensaajien määrä.

4. Vuoden aikana tehdyt (hallinnolliset tai muut) muutokset.

II MALLI YKSINKERTAISTETUSTA VUOSIKERTOMUKSESTA, JOKA ON TOIMITETTAVA KAIKISTA JÄRJESTELMISTÄ; JOITA EI OLE ILMOITETTU I KOHDAN MUKAISESTI

Nopeutetun hyväksymismenettelyn soveltamisalaan kuuluvien uusien tukijärjestelmien tai sellaisten järjestelmien osalta, joiden vuosittainen talousarvio ei ylitä 5 miljoonaa euroa, annetaan ainoastaan 1, 1a, 2.1, 2.2.1 ja 2.2.2 kohdassa vaaditut tiedot (yksinkertaistettu kertomus).

1. Tukijärjestelmän nimike alkukielellä ja tuen numero

1a Päätavoite ja muut tavoitteet

2. Järjestelmän kustannukset

Jokaisesta järjestelmään liittyvästä tukivälineestä (esimerkiksi avustus, matalakorkoinen laina, takaus) on toimitettava erilliset tiedot. Tiedot on toimitettava myös kustannuksista tai maksusitoumuksista, tulon menetyksistä ja muista tuen myöntämiseen liittyvistä taloudellisista seikoista (esimerkiksi laina-aika, korkotuki, maksamaton osuus lainasta vähennettynä perityillä määrillä, maksamaton osuus takauksista vähennettynä takauspalkkiolla ja perityillä määrillä).

Nämä tiedot kustannuksista on toimitettava seuraavasti:

- 2.1 Vuoden n osalta toimitetaan kustannusarvio tai arvio verotulojen menetyksestä.
- 2.2 Vuoden n-1 osalta ilmoitetaan:
 - 2.2.1 tehtyjen maksusitoumusten arvo tai arvio verotulojen menetyksestä uusien tukihankkeiden osalta ja toteutuneet maksut uusien ja nykyisten hankkeiden osalta ⁽⁵³⁾.
 - 2.2.2 Uusien tuensaajien ja uusien tukihankkeiden määrä sekä arvio luotujen tai säilytettyjen työpaikkojen määrästä.
 - 2.2.3 Edellä 2.2.1 kohdassa tarkoitettujen määrien alueellinen jakautuminen tavoitteittain (tavoite 1, 2, vähemmän kehittynyt alue jne.).
 - 2.2.4 Edellä 2.2.1 kohdassa tarkoitettujen määrien jakautuminen tuensaajien toimialoittain (NACEn kolminumeroisen luokittelun tai vastaavan kansallisen nimikkeistön mukaisesti; täsmennettävä).

3. Vuoden aikana tehdyt (hallinnolliset tai muut) muutokset.

⁽⁵³⁾ Jos tosiasiallisiin veroihin liittyvät tiedot eivät ole vielä saatavilla, on annettava arviot ja lopulliset tiedot on toimitettava seuraavan kertomuksen yhteydessä.

LUETTELO KOMISSION NEUVOSTOLLE 13.12.–17.12.1999 TOIMITTAMISTA ASIAKIRJOISTA

(2000/C 28/03)

Näitä asiakirjoja voi tilata Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen myyntipisteistä

Koodi	Luettelonumero	Asiakirjan nimi	Komission hyväksymispäivämäärä	Päivämäärä, jolloin toimitettu neuvostolle	Sivujen lukumäärä
KOM(1999) 492	CB-CO-99-517-FI-C	Ehdotus neuvoston asetukseksi Kreikan liittymisasiakirjan liitteenä olevalla pöytäkirjalla N:o 4 käyttöön otetun puuvillan tukijärjestelmän mukauttamisesta kuudennen kerran Ehdotus neuvoston asetukseksi puuvillan tuotantotuesta	13.12.1999	13.12.1999	23
KOM(1999) 620	CB-CO-99-658-FI-C	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksista annetun neuvoston direktiivin 76/769/ETY muuttamisesta yhdeksännentoista kerran (atsoväriaineet) ⁽²⁾ ⁽³⁾	10.12.1999	13.12.1999	13
KOM(1999) 644	CB-CO-99-648-FI-C	Komission selvitys Eurooppa-neuvostolle nykyisten urheiluun liittyvien rakenteiden turvaamisesta ja urheilun yhteiskunnallisen tehtävän säilyttämisestä Euroopan yhteisössä – Urheilua koskeva selvitys Helsingissä kokoontuvalle Eurooppa-neuvostolle ⁽³⁾	10.12.1999	13.12.1999	12
KOM(1999) 665	CB-CO-99-663-FI-C	Ehdotus neuvoston päätökseksi tiettyjä maanteiden tavaraliikenteen ehtoja ja yhdistettyjen kuljetusten edistämistä koskevan Euroopan yhteisön ja Unkarin tasavallan sopimuksen allekirjoituksesta ⁽³⁾ Ehdotus neuvoston päätökseksi tiettyjä maanteiden tavaraliikenteen ehtoja ja yhdistettyjen kuljetusten edistämistä koskevan Euroopan yhteisön ja Unkarin tasavallan sopimuksen tekemisestä	10.12.1999	13.12.1999	39
KOM(1999) 666	CB-CO-99-664-FI-C	Ehdotus neuvoston päätökseksi tiettyjä maanteiden tavaraliikenteen ehtoja ja yhdistettyjen kuljetusten edistämistä koskevan Euroopan yhteisön ja Bulgarian tasavallan sopimuksen allekirjoituksesta ⁽³⁾ Ehdotus neuvoston päätökseksi tiettyjä maanteiden tavaraliikenteen ehtoja ja yhdistettyjen kuljetusten edistämistä koskevan Euroopan yhteisön ja Bulgarian tasavallan sopimuksen tekemisestä	10.12.1999	13.12.1999	39
KOM(1999) 668	CB-CO-99-671-FI-C	Ehdotus neuvoston asetukseksi tiettyjen Japanista, Korean tasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien suurten alumiinielektrolyttikondensaattoreiden tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä	13.12.1999	13.12.1999	35

Koodi	Luettelonumero	Asiakirjan nimi	Komission hyväksymispäivämäärä	Päivämäärä, jolloin toimitettu neuvostolle	Sivujen lukumäärä
KOM(1999) 671	CB-CO-99-672-FI-C	Ehdotus neuvoston päätökseksi luvan antamisesta Alankomaille soveltaa alennettua valmisteverokantaa tiettyihin erityistarkoituksiin käytettäviin kivennäisöljyihin direktiivin 92/81/ETY 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitettun menettelyn mukaisesti	13.12.1999	13.12.1999	5
KOM(1999) 674	CB-CO-99-674-FI-C	Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Ukrainan tekstiilituotteiden kauppaa koskevan kahdenvälisen sopimuksen väliaikaisesta soveltamisesta	13.12.1999	13.12.1999	80
KOM(1999) 690	CB-CO-99-689-FI-C	Ehdotus neuvoston päätökseksi luvan antamisesta Saksan liittotasavallalle soveltaa jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun kuudennen direktiivin 77/388/ETY 6 ja 17 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä	13.12.1999	13.12.1999	8
KOM(1999) 711	CB-CO-99-698-FI-C	Ehdotus neuvoston päätökseksi riskiaineksen käytön kieltämisestä tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden vuoksi tehdyn päätöksen 97/534/EY muuttamisesta (2) (3)	13.12.1999	13.12.1999	5
KOM(1999) 642	CB-CO-99-626-FI-C	Ehdotus neuvoston asetukseksi tiettyihin teollisuus- ja maataloustuotteisiin sovellettavien yhteisen tullitariffin autonomisten tullien väliaikaisesta suspendoimisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1255/96 muuttamisesta	14.12.1999	14.12.1999	127
KOM(1999) 685	CB-CO-99-687-FI-C	Ehdotus neuvoston asetukseksi lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan furfuraldehydin tuonnissa	14.12.1999	14.12.1999	18
KOM(1999) 688	CB-CO-99-670-FI-C	Komission tiedonanto – Euroopan kehitysrahasto (EKR) – Tarvittavien maksusuuksien arviointi varainhoitovuoden 2000 kuluista huolehtimiseksi sekä arvioita päätöksistä ja mak-suista vuosina 2001, 2002, 2003 ja 2004	13.12.1999	14.12.1999	14
KOM(1999) 689	CB-CO-99-688-FI-C	Ehdotus neuvoston asetukseksi Bosnia ja Hertsegovinan sekä Kroatian tasavalloista peräisin olevien tuotteiden sekä entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta ja Slovenian tasaval-lasta peräisin olevien viinien tuontiin yhteisössä sovellettavasta menettelystä	14.12.1999	14.12.1999	59
KOM(1999) 663	CB-CO-99-662-FI-C	Ehdotus neuvoston asetukseksi muiden kuin kahdenvälisten sopimusten, pöytäkirjojen tai muiden järjestelyjen taikka muiden yhteisön erityisten tuontimenettelyjen soveltamisalaan kuuluvien tiettyjen kolmansien maiden tekstiilituotteiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 517/94 muuttamisesta	15.12.1999	15.12.1999	8

Koodi	Luettelonumero	Asiakirjan nimi	Komission hyväksymispäivämäärä	Päivämäärä, jolloin toimitettu neuvostolle	Sivujen lukumäärä
KOM(1999) 692	CB-CO-99-692-FI-C	Ehdotus neuvoston ja komission päätökseksi assosiaationeuvostossa vahvistettavasta yhteisön kannasta siirtymisestä Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Unkarin assosiaation toiseen vaiheeseen Eurooppa-sopimuksen 6 artiklan mukaisesti	15.12.1999	15.12.1999	9
KOM(1999) 694	CB-CO-99-693-FI-C	Ehdotus neuvoston asetukseksi niiden Euroopan yhteisöjen virkamiesten palkkoihin, joiden asemapaikka on kolmannessa maassa, 1 päivästä heinäkuuta 1999 sovellettavista korjauskertoimista	15.12.1999	15.12.1999	22
KOM(1999) 697	CB-CO-99-694-FI-C	Ehdotus neuvoston asetukseksi asetuksen (ETY) N:o 3433/91 kumoamisesta siltä osin kuin on kyse Japanista peräisin olevien sytytinkivellisten kaasukäyttöisten kertatäyttöisten taskusytyttimien tuonnissa käyttöön otetusta lopullisesta polkumyynnitullista	15.12.1999	15.12.1999	21
KOM(1999) 698	CB-CO-99-695-FI-C	Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian kahdenvälisen tekstiilisopimuksen väliaikaisesta soveltamisesta	15.12.1999	15.12.1999	55
KOM(1999) 700	CB-CO-99-697-FI-C	Ehdotus neuvoston asetukseksi yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakanteryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2000 ja asetuksen (EY) N:o 66/98 muuttamisesta ⁽²⁾ ⁽³⁾	15.12.1999	15.12.1999	123
KOM(1999) 715	CB-CO-99-714-FI-C	Komission lausunto EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla Euroopan parlamentin esittämistä muutoksista, jotka koskevat neuvoston yhteistä kantaa ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi yhteisön tullitoimintaa koskevasta toimintaohjelmasta (Tulli 2000) 19 päivänä joulukuuta 1996 tehdyn päätöksen muuttamisesta	15.12.1999	15.12.1999	5
KOM(1999) 494	CB-CO-99-535-FI-C	Ehdotus neuvoston asetukseksi rahoituksellisista ja teknisistä toimenpiteistä (MEDA) taloudellisen ja yhteiskunnallisen rakenneuudistuksen tukemiseksi Euro-Välimeri-yhteistyökumppanuuden puitteissa annetun asetuksen (EY) N:o 1488/96 muuttamisesta	20.10.1999	16.12.1999	19
KOM(1999) 650	CB-CO-99-671-FI-C	Komission kertomus neuvostolle ja Euroopan parlamentille – palkkajärjestelmää koskeva kertomus	8.12.1999	16.12.1999	36

Koodi	Luettelonumero	Asiakirjan nimi	Komission hyväksymispäivämäärä	Päivämäärä, jolloin toimitettu neuvostolle	Sivujen lukumäärä
KOM(1999) 695	CB-CO-99-699-FI-C	Ehdotus neuvoston päätökseksi Komorien kanssa käytyjen, Lomé'n yleissopimuksen 366 a artiklan mukaisten neuvottelujen päättämisestä sekä tarvittavien toimenpiteiden toteuttamisesta	16.12.1999	16.12.1999	9
KOM(1999) 696	CB-CO-99-696-FI-C	Komission kertomus AKT-EY-suurlähettiläskomitealle neljännellä AKT-EY-yleissopimuksella, sellaisena kuin se on muutettuna Mauritiuksessa 4 päivänä marraskuuta 1995 allekirjoitetulla sopimuksella, käyttöön otetun vientitulojen vakauttamisjärjestelmän soveltamisvuoden 1998 siirtojen toteuttamistilanteesta	16.12.1999	16.12.1999	5
KOM(1999) 701	CB-CO-99-700-FI-C	Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja tiettyjen kolmansien maiden (Armenia, Azerbaidžan, Georgia, Kazakstan, Moldova, Tadžikistan, Turkmenistan ja Uzbekistan) tekstiilituotteiden kauppaa koskevien kahdenvälisten sopimusten väliaikaisesta soveltamisesta	16.12.1999	16.12.1999	88
KOM(1999) 702	CB-CO-99-701-FI-C	Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Kiinan kansantasavallan tekstiili- ja vaatetustuotteiden kauppaa koskevien sopimusten muuttamisesta kirjeenvaihtona tehdyn sopimuksen väliaikaisesta soveltamisesta	16.12.1999	16.12.1999	102
KOM(1999) 713	CB-CO-99-712-FI-C	Komission tiedonanto: kiinteistöpolitiikka -Bryssel	16.12.1999	16.12.1999	8
KOM(1999) 714	CB-CO-99-713-FI-C	Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Egyptin arabitasavallan välisen tekstiilituotteiden kauppaa koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan väliaikaisesta soveltamisesta	16.12.1999	16.12.1999	16
KOM(1999) 654	CB-CO-99-654-FI-C	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi haitallisista aineista ja tuotteista eläinten ruokinnassa ⁽²⁾ ⁽³⁾	17.12.1999	17.12.1999	23
KOM(1999) 655	CB-CO-99-649-FI-C	Komission lausunto EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla Euroopan parlamentin esittämistä muutoksista, jotka koskevat neuvoston yhteistä kantaa ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi henkilökuljetukseen tarkoitettuista köysiratalaitteistoista ⁽³⁾	17.12.1999	17.12.1999	54

⁽¹⁾ Tämä asiakirja sisältää lomakkeen "Ehdotuksen vaikutukset yrityksille, erityisesti pienille ja keskiuurille yrityksille".

⁽²⁾ Tämä asiakirja julkaistaan EYVL:ssä.

⁽³⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

Huom.: KOM-asiakirjat ovat saatavilla vuosittain, teemanumeroina tai yksittäisinä numeroina, jolloin hinta perustuu sivumäärään.

LUETTELO KOMISSION NEUVOSTOLLE 20.12.–24.12.1999 TOIMITTAMISTA ASIAKIRJOISTA

(2000/C 28/04)

Näitä asiakirjoja voi tilata Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen myyntipisteistä

Koodi	Luettelonumero	Asiakirjan nimi	Komission hyväksymispäivämäärä	Päivämäärä, jolloin toimitettu neuvostolle	Sivujen lukumäärä
KOM(1999) 675	CB-CO-99-675-FI-C	Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Unkarin tasavallan Eurooppa-sopimuksella perustetussa assosiaationeuvostossa vahvistettavasta yhteisön kannasta sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevien säännösten antamisesta	20.12.1999	20.12.1999	18
KOM(1999) 676	CB-CO-99-676-FI-C	Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Puolan tasavallan Eurooppa-sopimuksella perustetussa assosiaationeuvostossa vahvistettavasta yhteisön kannasta sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevien säännösten antamisesta	20.12.1999	20.12.1999	18
KOM(1999) 677	CB-CO-99-677-FI-C	Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Bulgarian tasavallan Eurooppa-sopimuksella perustetussa assosiaationeuvostossa vahvistettavasta yhteisön kannasta sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevien säännösten antamisesta	20.12.1999	20.12.1999	18
KOM(1999) 678	CB-CO-99-678-FI-C	Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Viron tasavallan Eurooppa-sopimuksella perustetussa assosiaationeuvostossa vahvistettavasta yhteisön kannasta sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevien säännösten antamisesta	20.12.1999	20.12.1999	18
KOM(1999) 679	CB-CO-99-679-FI-C	Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Tšekin tasavallan Eurooppa-sopimuksella perustetussa assosiaationeuvostossa vahvistettavasta yhteisön kannasta sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevien säännösten antamisesta	20.12.1999	20.12.1999	18
KOM(1999) 680	CB-CO-99-680-FI-C	Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Latvian tasavallan Eurooppa-sopimuksella perustetussa assosiaationeuvostossa vahvistettavasta yhteisön kannasta sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevien säännösten antamisesta	20.12.1999	20.12.1999	18

Koodi	Luettelonumero	Asiakirjan nimi	Komission hyväksymispäivämäärä	Päivämäärä, jolloin toimitettu neuvostolle	Sivujen lukumäärä
KOM(1999) 681	CB-CO-99-681-FI-C	Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Liettuan tasavallan Eurooppa-sopimuksella perustetussa assosiaationeuvostossa vahvistettavasta yhteisön kannasta sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevien säännösten antamisesta	20.12.1999	20.12.1999	18
KOM(1999) 682	CB-CO-99-682-FI-C	Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Slovenian tasavallan Eurooppa-sopimuksella perustetussa assosiaationeuvostossa vahvistettavasta yhteisön kannasta sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevien säännösten antamisesta	20.12.1999	20.12.1999	18
KOM(1999) 683	CB-CO-99-683-FI-C	Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Romanian tasavallan Eurooppa-sopimuksella perustetussa assosiaationeuvostossa vahvistettavasta yhteisön kannasta sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevien säännösten antamisesta	20.12.1999	20.12.1999	18
KOM(1999) 707	CB-CO-99-715-FI-C	Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen sopimuksen pöytäkirjaa N:o 2 koskevan sopimuksen tekemisestä kirjeenvaihtona Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välillä	20.12.1999	20.12.1999	9
KOM(1999) 710	CB-CO-99-716-FI-C	Komission tiedonanto neuvostolle – ehdokasmaiden osallistuminen yhteisön ohjelmiin, komiteoihin ja virastojen toimintaan	20.12.1999	20.12.1999	31
KOM(1999) 717	CB-CO-99-717-FI-C	Ehdotus neuvoston asetukseksi tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavasta kauppajärjestelmästä annetun asetuksen (EY) N:o 3448/93 muuttamisesta	22.12.1999	22.12.1999	8
KOM(1999) 721	CB-CO-99-720-FI-C	Ehdotus neuvoston päätökseksi luvan antamisesta Alankomaiden kuningaskunnalle soveltaa jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun kuudennen neuvoston direktiivin (77/388/ETY) 11 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä	22.12.1999	22.12.1999	6
KOM(1999) 722	CB-CO-99-721-FI-C	Komission kertomus neuvostolle ja Euroopan parlamentille talletusten vakuusjärjestelmistä annetun direktiivin (94/19/EY) 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vakuusturvan vientikiellon soveltamisesta	22.12.1999	22.12.1999	31

Koodi	Luettelonumero	Asiakirjan nimi	Komission hyväksymispäivämäärä	Päivämäärä, jolloin toimitettu neuvostolle	Sivujen lukumäärä
KOM(1999) 659	CB-CO-99-656-FI-C	Komission lausunto EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla Euroopan parlamentin esittämistä muutoksista, jotka koskevat neuvoston yhteistä kantaa ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi yhteisön Nuoriso-toimintaohjelmasta	22.12.1999	23.12.1999	24

(¹) Tämä asiakirja sisältää lomakkeen "Ehdotuksen vaikutukset yrityksille, erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille".

(²) Tämä asiakirja julkaistaan EYVL:ssä.

(³) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

Huom.: KOM-asiakirjat ovat saatavilla vuositilauksena, teemanumeroina tai yksittäisinä numeroina, jolloin hinta perustuu sivumäärään.

III

(Tiedotteita)

KOMISSIO

Tarjouskilpailujen tulokset (yhteisön elintarvikeapu)

(2000/C 28/05)

neuvoston asetuksen (EY) N:o 1292/96 yleisistä yksityiskohtaisista säännöistä yhteisön elintarvikeapuna toimitettavien tuotteiden hankinnasta 16 päivänä joulukuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2519/97 9 artiklan 7 kohdan mukaisesti

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti L 346, 17. joulukuuta 1997, sivu 23)

25. tammikuuta 2000

Asetus (EY) N:o/päätös	Erä	Toimi N:o	Vastaanottaja	Tuote	Määrä (t)	Toimitusvaihe	Tarjouskilpailun voittaja	Tarjouskilpailuhinta (EUR/t)
46/2000	A	26/99	WFP/Eritrea	PISUM	2 000	EMB	GERHARD GOLÜCKE GMBH & Co. — Hamburg (D)	225,52
	B	27/99	WFP/Uganda	PISUM	2 000	EMB	DANÆRT A/S — ODENSE (DK)	224,75
47/2000	A	25/99	WFP/Ruanda	HCOLZ	1 136	EMB	CEBAG BELGIUM NV — ANTWERPEN (B)	543,94
48/2000	A	32-34/99	WFP/. . .	SUB	500	EMB	ZUCKERHANDELSUNION GMBH — BERLIN (D)	240,31
	B	35/99	WFP/Azerbaidžan	SUB	450	EMB	ZUCKERHANDELSUNION GMBH — BERLIN (D)	240,31
	C	36/99	WFP/Georgia	SUB	549	EMB	ZUCKERHANDELSUNION GMBH — BERLIN (D)	240,31

BLT: Tavallinen vehnä
 FBLT: Tavallisesta vehnästä valmistetut hienot jauhot
 CBL: Pitkäjyväinen kokonaan hiottu riisi
 CBM: Keskipitkäjyväinen kokonaan hiottu riisi
 CBR: Lyhytjyväinen kokonaan hiottu riisi
 BRI: Rikkoutuneet riisinjyvät
 FHAF: Kaurahiutaleet
 FROF: Sulatejuusto
 WSB: Vehnä-soijasekoitus
 SUB: Sokeri
 ORG: Ohra
 SOR: Durra
 DUR: Makaroni- eli durumvehnä
 GDUR: Makaroni- eli durumvehnästä valmistetut karkeat jauhot
 MAI: Maissi

FMAI: Maissijauho
 B: Voi
 GMAI: Maissirouheet
 LENP: Täysmaitojauhe
 LDEP: Vähärasvainen maitojauhe
 LEP: Rasvaton maitojauhe
 LEPv: Rasvaton vitamiinoitu maitojauhe
 CT: Tomaattitiiviste
 CM: Makrillisäilykkeet
 BISC: Hyvin proteiinipitoiset keksit
 BO: Voiöljy
 HOLI: Oliiviöljy
 HCOLZ: Puhdistettu rapsiöljy
 HPALM: Osittain puhdistettu palmuöljy
 HSOJA: Puhdistettu soijaöljy
 HTOUR: Puhdistettu auringonkukkaöljy

BPJ: Häränlihaa omassa liemessään
 CB: Corned beef
 COR: Korintit
 BABYF: Babyfood
 LHE: Runsaasti energiaa sisältävä maito
 Lsub1: Aidinmaidonvastike
 Lsub2: Pienten lasten maitovalmiste
 PAL: Makaronivalmisteet
 PISUM: Rikotut herneet
 FEQ: Härkäpavut (*Vicia Faba Equina*)
 FABA: Härkäpavut (*Vicia Faba Major*)
 SAR: Sardiinit
 DEB: Toimitettu purkusatamaan – purettu
 DEN: Toimitettu purkusatamaan – ei purettu
 EMB: Toimitettu lastussatamaan
 DEST: Toimitettu määräpaikkaan
 EXW: Toimitus vapaasti tehtaalla

Rahoitustuki Euroopan yhdentymistä edistäville organisaatioille

(2000/C 28/06)

Organisaatiot, joiden toiminnan pääasiallisena tarkoituksena on edistää Euroopan yhdentymistä, voivat hakea rahoitustukea juokseviin kuluihinsa. Tukea on jaossa rajoitettu määrä, 145 000 euroa.

Hakemusten on oltava perillä viimeistään 31. maaliskuuta 2000. Hakulomakkeita ja lisätietoja on Internet-osoitteessa

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgc/subvention/fi/subv.htm

tai niitä voi pyytää kirjallisesti osoitteesta

Euroopan komissio
Pääsihteeristö
Yksikkö SG-C-2, toimiston osoite BREY 7/226
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel.

EHDOTUSPYYNTÖ: HANKKEET, JOIDEN TARKOITUKSENA ON NATSIEN KESKITYSLEIRIEN SÄILYTTÄMINEN
HISTORIALLISTINA MUISTOMERKKEINÄ

(2000/C 28/07)

1. Taustaa

Euroopan komissio voi myöntää Euroopan unionin talousarvion momentista A-3035 avustuksia hankkeisiin, joiden tarkoituksena on natsien keskitysleirien ja niihin suuntautuvia pakkosiirtoja koskevien arkistojen säilyttäminen historiallisina muistomerkkeinä. Hankkeiden valintakelpoisuudelle asetetut edellytykset esitellään jäljempänä.

2. Valintakelpoisuus

Hankkeen valintakelpoisuuden edellytyksenä on, että siitä vastaava organisaatio toimii vähintään yhdessä Euroopan unionin jäsenvaltiossa tai jäsenyyttä hakeneessa maassa ja että se:

— pyrkii päätavoitteenaan säilyttämään natsien keskitysleirien uhrien muiston tai tutkimaan tätä ilmiötä historialliselta kannalta,

— on oikeudellisesti itsenäinen hakemuksen toimittamisajankohtana,

— ei tavoittele voittoa.

Kansalliset, alueelliset ja paikalliset hallintoelimet eivät ole valintakelpoisia.

3. Valintaperusteet

Ennen kuin komissio päättää, myönnetäänkö organisaatiolle avustusta, se tutkii hakijan

i) yhtiöjärjestyksen;

ii) edellisen vuoden tilinpäätöksen;

iii) yksityiskohtaisen toimintaohjelman;

iv) hankkeen yksityiskohtaisen tulo- ja menoarvion.

Päätäessään organisaatiolle myönnettävien avustusten määrästä (jos avustusta päätetään myöntää) komissio kiinnittää huomiota seuraaviin seikkoihin:

- hankkeen vaikutus siihen, kuinka nykyiset ja tulevat sukupolvet ymmärtävät keskitysleirien tapahtumat ja niiden syyt,
- ohjelman ja sen täytäntöönpanon laatu,
- ohjelman todennäköinen vaikutus kohderyhmään,
- organisaation todellinen rahoitustarve,
- komission arvio organisaation aiemmin toteuttamasta hankkeesta (jos siihen myönnettiin avustuksia edellisenä vuonna),
- komission käytettävissä olevat varat.

Arvioituaan kaikki avustushakemukset näiden seikkojen perusteella komissio tekee virallisen päätöksen käytettävissä olevien varojen jakamisesta.

4. Rahoitusedellytykset

- 4.1 Avustuksia myönnetään ehdottomasti vain vuodeksi kerrallaan. Avustusten myöntäminen edellisenä vuonna ei välttämättä merkitse sitä, että kyseinen organisaatio saa avustuksia myös tänä vuonna. Jos organisaatiolle myönnetään avustuksia tänä vuonna, se ei saa niitä automaattisesti myös ensi vuonna.
- 4.2 Käytettävissä oleva kokonaisbudjetti on 350 000 euroa.
- 4.3 Avustuksia myönnettiin vuonna 1999 19 organisaatiolle.
- 4.4 Avustushakemukseen on liitettävä yksityiskohtainen arvio hankkeen tuloista ja menoista. Menojen kokonaismäärän on vastattava kaikista lähteistä odotettavissa olevaa kokonaisrahoitusta (komissiolta haetut avustukset mukaan luettuina). Vähintään 20 prosenttia rahoituksesta on saatava muista lähteistä kuin EU:n budjetista.
- 4.5 Seuraavat välittömät kustannukset ovat valintakelpoisia (eli komissio voi ottaa ne huomioon):
- hankkeeseen määrätystä henkilöstöstä aiheutuvat kustannukset, jotka muodostuvat todellisista palkoista ja sosiaaliturvamaksuista sekä muista palkan sivukuluista,
 - hankkeeseen osallistuvan henkilökunnan matkakulut ja matkapäivärahat,
 - (uusien tai käytettyjen) laitteiden hankintakustannukset,
 - kulutushyödykkeistä ja tarvikkeista aiheutuvat kustannukset,

- alihankinnasta aiheutuvat kustannukset, jos komissio on antanut ennakolta kirjallisesti luvan alihankintaan,

- sopimusvelvoitteista suoraan aiheutuvat kustannukset (tiedonjakelu, toiminnan erityisarviointi, käännös- ja kopiointikulut jne.), tarvittaessa myös rahoituskustannukset (erityisesti rahoitustakuista aiheutuvat kustannukset), lukuun ottamatta kuitenkaan valuuttariskejä,

- vararahasto, jonka suuruus on enintään viisi prosenttia valintakelpoisista välittömistä kustannuksista.

4.6 Valintakelpoisten välittömien kustannusten kokonaismäärästä voidaan ottaa huomioon korkeintaan 7 prosenttia välillisinä kustannuksina. Välilliset kustannukset eivät kuitenkaan ole valintakelpoisia, jos niihin sisältyy toiseen budjettikohtaan laskettavia kustannuksia. Välillisiä kustannuksia ei voida ottaa huomioon myöskään silloin, kun organisaatio saa komissiolta avustuksia toimintakustannuksiinsa jo toisesta budjettikohdasta.

4.7 Seuraavat menot **eivät** ole valintakelpoisia:

- investointikustannukset,
- mahdollisten tulevien tappioiden tai velkojen kattamiseen tarkoitetut säästöt,
- korkojen maksaminen,
- velkojen kuolettaminen,
- epävarmat saatavat,
- kurssitappiot, ellei sopimuksessa määrätä niistä erikseen,
- luontoisedut (jotka komissio saattaa kuitenkin ottaa huomioon päättäessään avustuksen määrästä),
- kohtuuttomat tai harkitsemattomat kustannukset.

4.8 Jos hankkeelle myönnetään avustuksia, organisaatiolle lähetetään sopimus, jossa ilmoitetaan avustuksen määrä euroina ja prosentteina valintakelpoisista kustannuksista sekä avustuksen maksu- ja käyttöehdot.

4.9 Organisaation valtuutetun edustajan on sitouduttava toimittamaan todisteet siitä, että avustukset on käytetty asianmukaisesti, ja antamaan organisaation tilit pyynnöstä komission ja/tai Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuimen tarkastettaviksi.

4.10 Avustuksia saaneiden organisaatioiden on ilmoitettava julkisesti saaneensa taloudellista avustusta Euroopan komissiolta.

4.11 Komissio maksaa 80 prosenttia avustuksesta 60 päivän kuluessa siitä, kun organisaation valtuutettu edustaja on allekirjoittanut ja palauttanut sopimuksen komissiolle. Avustusten loppuosa maksetaan 60 päivän kuluessa päättyneestä hankkeesta laaditun loppuraportin ja tilinpäätöksen vastaanottamisesta ja hyväksymisestä.

4.12 Jos organisaatio käyttää avustuksia muihin kuin sopimukseen sisältyviin kustannuseriin, komissio voi vaatia avustukset maksettaviksi kokonaan tai osittain takaisin.

4.13 Jos organisaation kustannukset alittavat sovitun määrän, komissio vaatii avustukset maksettaviksi kokonaan tai osittain takaisin.

5. Hakumenettely

5.1 Avustushakemus on laadittava sitä varten tarkoitettulle lomakkeelle, jonka voi tilata seuraavasta osoitteesta:

Euroopan komissio
Pääsihteeristö
Toimiston osoite BREY 7/226
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel.

Lomake on saatavilla myös seuraavasta Internet-osoitteesta:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgc/subvention/fi/subv.htm

5.2 Avustushakemukseen on liitettävä organisaation

— toimintaohjelma,

— vuosibudjetti,

— edellisen vuoden tilinpäätöstiedot (tase ja tuloslaskelma),

— organisaation perussäännöt, perustamisasiakirja tai yhtiöjärjestys.

5.3 Jos organisaatio on saanut jo aiemmin komissiolta avustuksia, lisäavustuksia myönnetään ainoastaan sillä edellytyksellä, että komissiolle on toimitettu todisteet aiempien avustusten asianmukaisesta käytöstä.

5.4 Organisaatiolle ilmoitetaan avustusten myöntämisestä tai myöntämättä jättämisestä kahden kuukauden kuluessa jäljempänä mainitusta määräajasta. Jos organisaatiolle ei myönnetä avustusta, syy hakemuksen hylkäämiseen ilmoitetaan kirjallisesti.

5.5 Avustushakemus ja sen liitteet on lähetettävä edellä mainittuun osoitteeseen **31. maaliskuuta 2000** mennessä (mistä postileimaa pidetään osoituksena).